

Súd: Krajský súd Trnava
Spisová značka: 6To/134/2023
Identifikačné číslo súdneho spisu: 2122014401
Dátum vydania rozhodnutia: 30. 11. 2023
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: Mgr. Pavol Macháč
ECLI: ECLI:SK:KSTT:2023:2122014401.8

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Trnave, v senáte zloženom z predsedu senátu Mgr. Pavla Macháča a členov senátu JUDr. Kataríny Batisovej a JUDr. Andrey Kondllovej, v trestnej veci obžalovaného A. B., pre obzvlášť závažný zločin nedovolenej výroby omamných a psychotropných látok, jedov alebo prekurzorov, ich držanie a obchodovanie s nimi podľa § 172 ods. 1 písm. c), písm. d), ods. 2 písm. a), písm. e) Trestného zákona účinného do 30. apríla 2022 a iné, o odvolaní obžalovaného voči rozsudku Okresného súdu Trnava z 12. júla 2023, č. k. 2T/51/2022-1218, na verejnom zasadnutí konanom 30. novembra 2023 v Trnave, takto

rozhodol:

I. Podľa § 321 ods. 1 písm. b), písm. d) Trestného poriadku sa napadnutý rozsudok v celom rozsahu zrušuje.

II. Podľa § 322 ods. 3 Trestného poriadku sa

obžalovaný A. B., narodený XX. XXXXXXXXX XXXX v A., trvalé bydlisko C. D. XXXX/XX, A., t. č. vo výkone väzby v ÚVV a ÚVTOS Leopoldov,

sa uznáva za vinného, že
bod 1/

v presne nezistenom čase na neustálenom mieste a presne nezisteným spôsobom v rozpore so zákonom č. 139/1998 Z. z. o omamných látkach, psychotropných látkach a prípravkoch v znení neskorších predpisov si aj za účelom ďalšieho predaja neoprávnene zadovážil a následne mal v neoprávnenej držbe metamfetamín - pervitín až do 9. februára 2022 približne 09:15 hod. a to v A. E. B. F. G. XX v byte číslo XX svojej priateľky H. I., na J. F., A. ceste a iných nestotožnených miestach v Trnave, keď takto prechovával minimálne plastové vrečko s tlakovým uzáverom a nápisom IKEA, v ktorom sa nachádzal kryštalický materiál svetloružovej farby s hmotnosťou 98,94 g s priemernou koncentráciou účinnej látky metamfetamínu 72,4 % hmotnostných, obsahujúci 71,63 mg absolútneho metamfetamínu v hodnote najmenej 4 947,- eur, ktorý je zmysle citovaného zákona zaradený do II. skupiny psychotropných látok, pričom 9. februára 2022 v čase asi o 09:00 hod. na J. F. G. XX v A. odovzdal predmetné plastové vrečko s metamfetamínom K. D., ktorému neoznámil jeho presný obsah, so zámerom, aby za neho odovzdal metamfetamín osobe, s ktorou si obžalovaný aj prostredníctvom SMS správ dohodol cenu, množstvo, dátum a miesto predaja metamfetamínu, následne K. D. osobným motorovým vozidlom značky Volkswagen Golf čiernej farby s evidenčným číslom A. odviezol na A. L. G. X M. A. na parkovisko pred obchod s rybárskymi potrebami, kde obžalovaný požiadal K. D., aby uvedené plastové vrečko s metamfetamínom odniesol a odovzdal ním označeným osobám, nachádzajúcim sa s motorovým vozidlom na parkovisku, k čomu už nedošlo, pretože po vystúpení K. D. z motorového vozidla boli spoločne s obžalovaným zadržaní príslušníkmi Policajného zboru a plastové vrečko s obsahom 98,94 g metamfetamínu bolo nájdené a odňaté vyšetrovateľom Policajného zboru pri osobnej prehliadke K. D.,

bod 2/

v rozpore so zákonom č. 139/1998 Z. z. o omamných látkach, psychotropných látkach a prípravkoch v znení neskorších predpisov neoprávnene prechovával vo svojom byte číslo XX na F. C. D. G. XXXX/XX M. A. od presne nezisteného času až do 10. februára 2022 približne 14:48 hod. plastové vrečko s tlakovým uzáverom a nápisom IKEA obsahujúce sušený rastlinný materiál rodu konope - Cannabis s hmotnosťou 6 828 mg a priemernou koncentráciou tetrahydrokanabinolu 7,7 % hmotnostných, s obsahom 526 mg účinnej látky tetrahydrokanabinolu, ktorého hodnota je minimálne 68,28 eura a plastové vrečko s tlakovým uzáverom a nápisom IKEA, v ktorom sa nachádzal biely kryštalický materiál metamfetamín s hmotnosťou 10 mg, plastové vrecká s rastlinným materiálom rodu konope - Cannabis a metamfetamínom boli nájdené a odňaté vyšetrovateľom Policajného zboru pri domovej prehliadke, pričom v zmysle citovaného zákona sú rastliny rodu Cannabis - konopa zaradené do I. skupiny omamných látok, účinná látka tetrahydrokanabinol je zaradený do I. skupiny psychotropných látok a metamfetamín je zaradený do II. skupiny psychotropných látok,

a obžalovaný spáchal skutok v bodoch 1/ a 2/ napriek tomu, že bol rozsudkom Okresného súdu Trnava sp. zn. 1T/29/2018 z 19. júna 2018 v spojení s rozsudkom Krajského súdu v Trnave sp. zn. 3To/95/2018 z 13. septembra 2018 odsúdený za zločin nedovolenej výroby omamných a psychotropných látok, jedov alebo prekurzorov, ich držania a obchodovania s nimi podľa § 172 ods. 1 písm. c), písm. d) Trestného zákona v znení účinnom do 30. apríla 2022 na trest odňatia slobody vo výmere 4 (štyri) roky so zaradením na výkon trestu odňatia slobody do ústavu na výkon trestu s minimálnym stupňom stráženia,

t e d a

- si neoprávnene zadovážil a prechovával po akúkoľvek dobu omamnú látku a psychotropnú látku a tiež sa dopustil konania, ktoré bezprostredne smerovalo k predaju psychotropnej látky, ktorého konania sa dopustil v úmysle spáchať trestný čin, avšak k dokonaniu trestného činu nedošlo, hoci už bol za taký čin odsúdený a čin spáchal vo väčšom rozsahu,

č í m s p á c h a l

- obzvlášť závažný zločin nedovolennej výroby omamných a psychotropných látok, jedov alebo prekurzorov, ich držania a obchodovania s nimi podľa § 172 ods. 1 písm. c), písm. d), ods. 2 písm. a), písm. e) Trestného zákona v znení účinnom do 30. apríla 2022 sčasti dokonaný, sčasti v štádiu pokusu podľa § 14 ods. 1 Trestného zákona.

Z a t o s a o d s u d z u j e

podľa § 172 ods. 2 Trestného zákona v znení účinnom do 30. apríla 2022, za použitia § 38 ods. 2 Trestného zákona na trest odňatia slobody vo výmere 11 (jedenásť) rokov.

Podľa § 48 ods. 3 písm. b) Trestného zákona sa obžalovaný na výkon uloženého trestu odňatia slobody zaraďuje do ústavu na výkon trestu s maximálnym stupňom stráženia.

Podľa § 60 ods. 1 písm. a) Trestného zákona sa obžalovanému ukladá aj trest prepadnutia vecí - mobilného telefónu značky iPhone 12 IMEI: 353526370660471, SIM karty číslo 0311012378250 a vreckovej digitálnej váhy bez ochranného krytu.

Podľa § 60 ods. 5 Trestného zákona sa vlastníkom prepadnutých vecí stáva štát.

Podľa § 76 ods. 1 Trestného zákona a § 78 ods. 1 Trestného zákona sa obžalovanému ukladá aj ochranný dohľad na 2 (dva) roky.

Podľa § 77 ods. 1 Trestného zákona ukladá obžalovanému povinnosť po prepustení z výkonu trestu odňatia slobody dostať sa do dvoch pracovných dní po prepustení z výkonu trestu odňatia slobody k probačnému a mediačnému úradníkovi okresného súdu, v ktorého obvode má bydlisko, a v rámci uloženého ochranného dohľadu a) oznamovať potrebné údaje o spôsobe a zdrojoch svojej obživy a tie aj preukazovať, b) osobne sa hlásiť probačnému a mediačnému úradníkovi jedenkrát za dva mesiace

a c) vopred oznamovať vzdialenie sa z miesta bydliska; to neplatí, ak ide o pravidelne opakujúce sa vzdialenia, o ktorých bol probačný a mediačný úradník vopred informovaný.

Podľa § 77 ods. 2 Trestného zákona v spojení s § 51 ods. 3 písm. b) Trestného zákona sa obžalovanému ukladá obmedzenie spočívajúce v zákaze požívania iných návykových látok.

o d ô v o d n e n i e :

1. Okresný súd Trnava (ďalej len okresný súd) rozsudkom z 12. júla 2023, č. k. 2T/51/2022-1218, uznal obžalovaného A. B. (ďalej len obžalovaný) za vinného z obzvlášť závažného zločinu nedovolennej výroby omamných a psychotropných látok, jedov alebo prekurzorov, ich držania a obchodovania s nimi podľa § 172 ods. 1 písm. c), písm. d), ods. 2 písm. a), písm. e) Trestného zákona v znení účinnom do 30. apríla 2022 na tom skutkovom základe, že

bod 1/

v presne nezistenom čase na neustálenom mieste a presne nezisteným spôsobom v rozpore so zákonom č. 139/1998 Z. z. o omamných látkach, psychotropných látkach a prípravkoch v znení neskorších predpisov si aj za účelom ďalšieho predaja neoprávnene zadovážil a následne mal v neoprávnenej držbe metamfetamín - pervitín až do 9. februára 2022 približne 09:15 hod. a to v A. E. B. F. G. XX v byte číslo XX svojej priateľky H. I., E. J. F., A. L. a iných nestotožnených miestach v Trnave, keď takto prechovával minimálne plastové vrečko s tlakovým uzáverom a nápisom IKEA, v ktorom sa nachádzal kryštalický materiál svetloružovej farby s hmotnosťou 98,94 g s priemernou koncentráciou účinnej látky metamfetamínu 72,4 % hmotnostných, obsahujúci 71,63 mg absolútneho metamfetamínu v hodnote najmenej 4 947,- eur, ktorý je zmysle citovaného zákona zaradený do II. skupiny psychotropných látok, pričom 9. februára 2022 v čase asi o 09:00 hod. na J. F. G. XX M. A. odovzdal predmetné plastové vrečko s metamfetamínom K. D., ktorému neoznámil jeho presný obsah, so zámerom, aby za neho odovzdal metamfetamín osobe, s ktorou si obžalovaný aj prostredníctvom SMS správ dohodol cenu, množstvo, dátum a miesto predaja metamfetamínu, následne K. D. osobným motorovým vozidlom značky Volkswagen Golf čiernej farby s evidenčným číslom A. odviezol na A. L. G. X M. A. na parkovisko pred obchod s rybárskymi potrebami, kde obžalovaný požiadal K. D., aby uvedené plastové vrečko s metamfetamínom odniesol a odovzdal ním označeným osobám, nachádzajúcim sa s motorovým vozidlom na parkovisku, k čomu už nedošlo, pretože po vystúpení K. D. z motorového vozidla boli spoločne s obžalovaným zadržaní príslušníkmi Policajného zboru a plastové vrečko s obsahom 98,94 g metamfetamínu bolo nájdené a odňaté vyšetrovateľom Policajného zboru pri osobnej prehliadke K. D.,

bod 2/

v presne nezistenom čase na neustálenom mieste a presne nezisteným spôsobom v rozpore so zákonom č. 139/1998 Z. z. o omamných látkach, psychotropných látkach a prípravkoch v znení neskorších predpisov si neoprávnene zadovážil a následne mal v neoprávnenej držbe a prechovával vo svojom byte číslo XX E. F. C. D. G. XXXX/XX M. A. až do 10. februára 2022 približne 14:48 hod. plastové vrečko s tlakovým uzáverom a nápisom IKEA obsahujúce sušený rastlinný materiál rodu konope - Cannabis s hmotnosťou 6 828 mg a priemernou koncentráciou tetrahydrokanabinolu 7,7 % hmotnostných, s obsahom 526 mg účinnej látky tetrahydrokanabinolu, ktorého hodnota je minimálne 68,28 eura a plastové vrečko s tlakovým uzáverom a nápisom IKEA, v ktorom sa nachádzal biely kryštalický materiál metamfetamín s hmotnosťou 10 mg, plastové vrecká s rastlinným materiálom rodu konope - Cannabis a metamfetamínom boli nájdené a odňaté vyšetrovateľom Policajného zboru pri domovej prehliadke, pričom v zmysle citovaného zákona sú rastliny rodu Cannabis - konopa zaradené do I. skupiny omamných látok, účinná látka tetrahydrokanabinol je zaradený do I. skupiny psychotropných látok a metamfetamín je zaradený do II. skupiny psychotropných látok, obžalovaný spáchal skutok v bodoch 1/ a 2/ napriek tomu, že bol rozsudkom Okresného súdu Trnava sp. zn. 1T/29/2018 z 19. júna 2018 v spojení s rozsudkom Krajského súdu v Trnave sp. zn. 3To/95/2018 z 13. septembra 2018 odsúdený za zločin nedovolennej výroby omamných a psychotropných látok, jedov alebo prekurzorov, ich držania a obchodovania s nimi podľa § 172 ods. 1 písm. c), písm. d) Trestného zákona v znení účinnom do 30. apríla 2022 na trest odňatia slobody vo výmere 4 (štyri) roky so zaradením na výkon trestu odňatia slobody do ústavu na výkon trestu s minimálnym stupňom stráženia.

2. Okresný súd za to obžalovanému uložil podľa § 172 ods. 2 Trestného zákona (ďalej len Tr. zák.) s použitím § 38 ods. 2, § 46 Tr. zák. trest odňatia slobody vo výmere 12 (dvanásť) rokov, na výkon ktorého

ho podľa § 48 ods. 3 písm. b) Tr. zák. zaradil do ústavu na výkon trestu odňatia slobody s maximálnym stupňom stráženia. Okresný súd uložil ďalej obžalovanému podľa § 60 ods. 1 písm. a) Tr. zák. trest prepadnutia vecí - mobilného telefónu značky iPhone 12 IMEI: 353526370660471, SIM karty číslo 0311012378250 a vreckovej digitálnej váhy bez ochranného krytu a podľa § 60 ods. 1 písm. c) Tr. zák. aj trest prepadnutia vecí - finančných prostriedkov vo výške 990,- eur zložených Okresnou prokuratúrou Trnava na účet tunajšieho súdu s tým, že podľa § 60 ods. 5 Tr. zák. sa vlastníkom prepadnutých vecí stáva štát. Obžalovanému tiež okresný súd podľa § 76 ods. 1, § 78 ods. 1 Tr. zák. uložil aj ochranný dohľad v trvaní 2 (dva) roky s tým, podľa § 77 ods. 1 Tr. zák. po prepustení z výkonu trestu odňatia slobody sa musí dostať do dvoch pracovných dní k probačnému a mediačnému úradníkovi okresného súdu, v ktorého obvode má bydlisko, a v rámci uloženého ochranného dohľadu a) oznamovať potrebné údaje o spôsobe a zdrojoch svojej obživy a tie aj preukazovať, b) osobne sa hlásiť v určených lehotách a c) vopred oznamovať vzdialenie sa z miesta bydliska; to neplatí, ak ide o pravidelne opakujúce sa vzdialenia, o ktorých bol probačný a mediačný úradník vopred informovaný. Zároveň mu okresný súd podľa § 77 ods. 2 Tr. zák. v spojení s § 51 ods. 3 písm. b) Tr. zák. uložil obmedzenie spočívajúce v zákaze požívania iných návykových látok.

3. Po vyhlásení rozsudku na hlavnom pojednávaní a poučení o opravnom prostriedku sa prokurátor vzdal práva na podanie odvolania, no obžalovaný zahlásil odvolanie priamo do zápisnice čo do výroku o vine, o treste a aj konaniu, ktoré predchádzalo.

4. Zahlásené odvolanie odôvodnil obžalovaný jednak vlastnoručne spísanými podaniami, ako aj prostredníctvom svojho obhajcu Mgr. Miroslav Tokarčíka (ďalej len obhajca).

5. Obhajca v písomne zdôvodnenom odvolaní, doručenom krajskému súdu 24. novembra 2023, označil rozsudok okresného súdu za arbitrárny, nezákonný a odôvodnenie rozhodnutia za zmätočné a nepreskúmateľné. Odkázal na svoju záverečnú reč z 12. júla 2023 a ďalej uviedol, že napriek značnému rozsahu písomného vyhotovenia rozsudku, v odôvodnení chýba jednoznačná a konkrétna úvaha súdu, ako sa k svojim záverom dopracoval. Nepostačuje, že súd opísal jednotlivé dôkazy, ktoré vykonával na hlavných pojednávaniach, ak nakoniec nie je zrejme, ktoré dôkazy boli rozhodujúce, ako tieto dôkazy hodnotil, na ktoré dôkazy neprihliadal a ako sa vysporiadal s námietkami voči týmto dôkazom. Voči dôležitým dôkazom ako výpovede svedkov H. I. a K. D. (ďalej len svedkovia I. a D.), znalecké posudky a zvukové nahrávky mala obhajoba veľmi konkrétne a zásadné námietky a rozporovala nielen ich kvalitu a relevanciu, ale tiež ich zákonnosť, s čím sa okresný súd v rozsudku vôbec nevysporiadal a prešiel to tichým mlčaním. Okresný súd sa podľa obhajcu zameril na nepodstatné veci a dôkazy, len aby navodil predstavu o správnosti svojich záverov a obžalovaného vykreslil ako osobu ktorá klame a prekrúca fakty. Ale v tomto prípade to robí súd, pretože nevysvetlil svoje myšlienkové pochody, ktoré dôkazy hodnotil, ako a prečo boli práve tieto pre neho dôležité. Súd uvádza, že vykonané dôkazy vytvorili ucelenú reťaz dôkazov (nič viac) o priebehu udalosti. Ale neuviedol, ktoré dôkazy vytvorili túto ucelenú reťaz.

5.1. V ďalšom rade obhajca poukázal na skutočnosť, že súd nedôvodne a v rozpore so zákonom extenzívne rozšíril obžalobu v bode 1/, čo je v rozpore s Tr. por., ako aj konštantnou judikatúrou. Extenzívny výklad obžaloby a jej rozširovanie aj na skutky, pre ktoré nebola podaná a ktoré nie sú uvedené v obžalobnej vete je neprípustné. Skutok, pre ktorý bola podaná obžaloba je striktno vymedzený časovo aj rozsahom. Išlo o predaj drogy metamfetamínu s hmotnosťou 98,94 g dňa 09.02.2022 v čase asi 0 9.00 hod. Ak súd tvrdí niečo iné, tak zavádza a obhajca nerozumie z akého dôvodu to robí. Ak by chcela prokuratúra stíhať aj nejaké iné skutky, alebo skutok rozšíriť či už rozsahom alebo časovo, tak by to do obžaloby uviedla. Obžaloba bola ale striktno vymedzená na jeden skutok, ktorý sa mal udiať dňa 09.02.2022. Nie je úlohou súdu pomáhať prokuratúre a vykladať obsah a zámer jej obžaloby. Ak prokuratúra chcela, aby bolo vedené trestné konanie aj na iné časové obdobie a skutky, ktoré sa udiali pred 09.02.2022, tak by to tam uviedla, resp. mala uviesť. Prokurátor nie je nesvojprávna osoba, ktorej treba asistovať a pomáhať s písaním a výkladom obžaloby. Je jeho povinnosťou uviesť obžalobnú vetu tak, aby mala všetky náležitosti v zmysle § 235 Tr. por. a nedošlo k zameniteľnosti skutku. Súčasne mohol súd vrátiť prokurátorovi podanú obžalobu na opravu a doplnenie. Súd teda v zmysle § 278 ods. 1 Tr. por. môže rozhodovať len o skutku, ktorý je uvedený v obžalobnom návrhu. Súd celý tento extenzívny výklad obžaloby v bode 1/ opiera len o slovo „minimálne“, keď sa má v obžalobnej vete uvádzať „keď minimálne takto prechovával plastové vrecko ...“ Z tejto formulácie dospel súd k záveru, že skutok „ako taký sa netýka výhradne len 09. 02. 2022 a zadržania obžalovaného v čase 9:15 hod...“ Len opäť súd zabudol nejakú uviesť akého časového úseku sa týka rozsah páchanej trestnej činnosti,

ak to nie je len deň 09.02.2022. Asi je to nejaké neurčito, alebo sa to ani nedá uviesť. K tomu môže obhajca uviesť, že k takému záveru sa nedá dospieť ani pri najväčšej vôli túto formuláciu vety vyložiť týmto spôsobom, ako to urobil súd. Ak si totiž prečítate vetu ďalej „keď minimálne takto prechovával plastové vrečko s tlakovým uzáverom s nápisom IKEA, v ktorom sa nachádzal kryštalický materiál svetloružovej farby s hmotnosťou 98,94 g ...“, tak nemôžete dospieť k takému záveru ani výkladu, k akému dospel súd. Z uvedeného je zrejme, že výklad súdu je nesprávny a ak by aj chcel rozširovať obžalobu, tak toto rozšírenie sa mohlo týkať len rozsahu páchaného skutku čo do množstva drog a nie rozsahu a dĺžky páchanej trestnej činnosti. V tomto prípade je tu zjavne badať snahu súdu rozšíriť obžalobu aj na nejaké skutky, ktoré sa mali udiať pred 09.02.2022 a ktorých sa mal obžalovaný zrejme dopustiť a vykresliť ho ako nejakého dílera drog, zrejme so zámerom, aby súd odôvodnil vykonávanie nezmyselných zbytočných dôkazov, výsluchy svedkov, ktorí nevedia nič o skutku z 09.02.2022 a nemajú k čomu ani svedčiť a nejakým odôvodnil jeho odsúdenie. Súd ale neuvádza akých skutkov sa mal dopustiť a kedy ich mal spáchať, teda nič podstatné. Uvedenie, že pred 09.02.2022 je alibistické, absurdné a nezákonné. Okrem toho súd nakoniec odseku opäť infinitne uvádza, že zo zadovážených dôkazov vyplynulo, že obžalovaný sa „špecializoval na predaj pervitínu aj pred 9. februárom 2022. Toto je opäť jedno účelové a zavádzajúce tvrdenie súdu, pričom opäť neuviedol z akých dôkazov to má vyplývať a okrem toho, to nebolo ani predmetom obžaloby a ani sa týmto smerom nevykonávalo dokazovanie, či už v prípravnom konaní alebo v konaní pred súdom. Toto tvrdenie nebolo preukázané žiadnym dôkazom a ide len o domnienku a fabuláciu prokuratúry a súdu, aby obžalovaného vykreslili ako zločincu tak, aby to zapadalo do vykresleného obrazu o páchaní trestnej činnosti, s ktorou ho nedokáže spojiť žiaden vykonaný dokaz bez tohto, aby súd a prokuratúra pracne a účelovo vykladali vykonané dôkazy v neprospech obžalovaného, aj keď to tak nie je, vid napr. výpovede svedkov N. I. a O. L. (ďalej len svedkovia I. a L.).

5.2. Ďalšou dôležitou skutočnosťou je podľa obhajcu to, že obžaloba, ako aj súd posudzovali skutok z 09.02.2022 ako skutok dokonaný, pričom už zo samotnej obžalobnej vety je zrejme, že k dokonania skutku nikdy nedošlo. K. D. žiadne drogy neodovzdal ani nepredal a svedok H. I. (ďalej len svedok I.) žiadne drogy nekúpil. Znie to až neuveriteľne, ale páchatelia - D. a I. sú SVEDKOVIA!!! Ak to teda bola trestná činnosť tak maximálne v štádiu pokusu. V tejto nadväznosti poukázal na to, že z rozhodnutia súdu nie úplne zrejme, za čo obžalovaného vlastne odsúdil, teda akého trestného konania sa dopustil. Na prvý pohľad sa môže zdať, že odpoveď je jednoduchá, keďže súd uvádza, síce veľmi komplikovane, že obžalovaný odovzdal drogu D. a potom ho požiadal, aby túto drogu odovzdal svedkovi I., s ktorým si mal dohodnúť cenu, množstvo, dátum a miesto predaja metamfetamínu. Takže v podstate súd nepriamo tvrdí, že drogu predával, čo ale nie je pravda a nie je to ani možné. Aby bol presný, tak súd uznal obžalovaného vinným, že spáchal obzvlášť závažný zločin podľa § 172 ods. 1 písm. c) a písm. d), ods. 2 písm. a), písm. e) Tr. zák. účinného do 30.04.2022. Podľa uvedeného § 172 ods. 1 „kto neoprávnene c) kúpi, predá, vymení, zadováži, alebo d) prechováva po akúkoľvek dobu, omamnú látku, psychotropnú látku, jed alebo prekurzor alebo kto takú činnosť sprostredkuje, potrestá sa odňatím slobody na tri roky až desať rokov.“ Obhajca poukázal na to, že je legitímnym očakávaním obhajoby, a tiež povinnosťou súdu, aby v prípade, že obžalovaného uznáva vinným zo spáchania nejakého skutku, uviedol v odsudzujúcom rozsudku, akým presným konaním sa tohto skutku dopustil, kedy sa to malo stať a kde sa to malo stať a aké ustanovenia zákona porušil. V napadnutom rozsudku to ale úplne absentuje. Keďže má však súd za to, že ide o dokonaný trestný čin, ktorý je vymedzený v § 172 ods. 1 písm. c) a písm. d), ods. 2 písm. a), písm. e) Tr. zák. účinného do 30.04.2022, tak ho mohol spáchať len naplnením (dokonaním) nejakého konania obsiahnutého v tomto ustanovení. Je však tiež isté, že obžalovaný žiadne drogy nekupoval, nevymieňal, nezadovážoval a ani neprechovával po akúkoľvek dobu. Jediná možnosť, ktorá pripadá do úvahy je, že drogu chcel prediť. Toto sa ale stať nemohlo, pretože po prvé k predaju nikdy nedošlo, po druhé svedok I. nič od nikoho nekúpil a po tretie, ani nie je preukázané, že by niečo kúpil aj keby takú možnosť mal a po štvrté on na mieste činu ani nebol. Súd teda za žiadnych okolností nemôže povedať, že nejaké drogy predal alebo chcel prediť. Ak súd tvrdí, že to urobil (predával) prostredníctvom svedka D., tak by musel v jeho prípade konštatovať nejakú formu spolupáchateľstva alebo účasti, ktorú by ale musel náležite preukázať. Drogy buď predával D., alebo nejakým spôsobom na tom participoval. Ak ale súd tvrdí, že on nič neurobil, len chudák „mal 100g pervitínu vo vrecku“, tak potom skutočne nevie a nerozumie, ako mohol obžalovaný drogy prediť niekomu, kto ich nekúpil a byť za to odsúdený. K tomu obhajca dodal, že obžalovaný drogu rozhodne nekupoval, ani nekúpil a ani tá droga, o ktorej svedok D. tvrdí, že mu ju dal, tak to nie je pravda, droga nebola jeho. A okrem toho predmetom obžaloby nie je ani tá skutočnosť, že by nejakú drogu dal D., ale to, že on chcel drogy prediť inej osobe a tvrdí, že mu ju dal obžalovaný. Obžalovaný nič nepredával, na mieste činu ani nevystúpil z auta a ani na mieste činu nebol zadržaný,

ani nebol prítomný pri svedkovi D. a I.. Takisto nemohol nič predávať, lebo žiadnu drogu nevlastnil, ani nemal v držbe, tú mal mať predsa svedok D., ktorý ju aj OČTK dobrovoľne vydal. Taktiež s nikým žiadne drogy nevymieňal a ani pre nikoho drogu nezadovážil (napr. nedaroval, alebo neukradol pre neho) a ani drogu neprechovával a nič z uvedeného mu ani vykonaným dokazovaním nebolo preukázané. Z vykonaného dokazovania je však zrejmé, že žiadnu drogu nepredával, nepredal a ani nechcel predávať. To nebolo ani reálne možné, keďže nebol na mieste činu a ani s domnelým kupujúcim nebol v kontakte a nič mu nemohol reálne odovzdať a predávať a nič za to od neho ani prijať. Teoreticky by mohol na tomto skutku participovať nejakou formou účasti podľa § 21 Tr. zák., ale toto prokuratúra a ani súd nikde neuvádza a ani to len nikdy nespomenuli a ani to nebolo preukázané žiadnym dôkazom. Koniec koncov, ako by aj mohol spáchať skutok nejakou formou účasti, ak svedok D. nič nepredal a svedok I. nekúpil a OČTK mu ani len nepreukázali, že kúpiť chcel, tak ako môže byť obžalovaný stíhaný, ak údajný predávajúci a ani kupujúci nič nespáchali a stíhaní nie sú?

5.3. Čo sa týka svedka I. a notoricky opakovanej mantry súdu, že obžalovanému mal uviesť „drž sa A.“ a potľapkať ho po pleci na HP dňa 13.12.2022, keď odchádzal z pojednávacej miestnosti, tak k tomu obhajca uviedol, že toto nie je pravda a ani nemôže. Svedka I. obžalovaný nepozná a ani on nepozná jeho. V pojednávacej miestnosti dňa 13.12.2022 ho videl prvýkrát na živo. Ak svedok niečo hovoril, tak obžalovaný to nepočul a nemá o tom ani vedomosť. V pojednávacej miestnosti bolo viacero ľudí, ktorí to mohli povedať, napr. aj matka obžalovaného, ktorá chodila na pojednávania a vždy mu hovorila, aby sa držal, najmä ak odchádzala z HP pred jeho skončením. Tiež je vylúčené, aby obžalovaného nejaká osoba potľapkala po pleci, keď vedľa neho vždy stáli dvaja príslušníci ZVJS, ktorí sa od neho nepohli (je stíhaný za OZZ) a nikto sa ku nemu nepriblížil, nie to aby ho potľapkal po pleci. Podľa obhajcu sa mal súd skôr zamerať na samotnú výpoveď svedka I.. V prvom rade je nanajvýš podozrivé, že svedok, ktorý má objasňovať trestnú činnosť a je len svedok odmietne vypovedať, lebo sa bojí vlastného trestného stíhania. Čo by tak asi mohol povedať, že by si privodil nebezpečenstvo trestného stíhania, resp. komu inému? Svedok I. bol vypočutý na HP dňa 13.12.2022, využil svoje právo nevypovedať. Bola čítaná jeho zápisnica z prípravného konania. Podstatné na jeho výpovedi však je, že on obžalovaného nikdy nevidel a ani ho neopoznal. Uviedol to na HP, je to počuť na zvukovom zázname. Na toto sa mal zamerať súd. Nikdy sa nestretli a nekomunikovali spolu. Podstatné na jeho výpovedi je tiež skutočnosť, že on si myslel, že osoba, ktorá vystúpila z auta bol obžalovaný, pretože uvádzal, že „keď vystúpili z auta prišiel tento A.“ pritom to bol K. D.. Tvrdí, že sa s ním rozprával telefonicky, ale ani ho len neopoznal po hlase. Obžalovaný s ním nikdy po telefóne nehovoril. Okrem toho je obhajoba toho názoru, že svedok povie (alebo nepovie ak nemusí) čokoľvek, aby nebol trestne stíhaný. Prokuratúra z páchatel'a spravila svedka. On je osoba, ktorá sa priznala, že chcela kúpiť a kupovala drogy, konkrétne 100 g pervitínu, čo je rovnako trestné a v rovnakej sadzbe, ako je stíhaný aj obžalovaný. Bol chytený pri čine a nebolo mu vznesené obvinenie, hoci kúpa drogy v takom množstve je trestná rovnako ako jej predaj. Tu si mal súd klásť kritickú otázku, z akého dôvodu mu OČTK nevzniesli obvinenie? Ako sa z podozrivého zadržaného pri trestnom čine, z ktorého mal byť obvinený stane svedok? Súčasne je nepochopiteľné, ako môže byť záznam telekomunikačnej prevádzky I. použitý ako dôkaz preukazujúci vinu obžalovaného, ale nie je to dôkaz proti svedkovi I. preukazujúci páchanie jeho trestnej činnosti. K záznamu telekomunikačnej prevádzky obhajca uviedol, že obžalovaný popiera, že by si so svedkom SMS písal. Tie SMS správy sú z telefónu, ktorý užíval svedok D.. Neexistuje ani jeden jediný záznam - telefonický rozhovor, kde by hovoril so svedkom I.. Okrem toho SMS, ktoré on mal posielat' na telefón svedka D., sú zasielané z nejakého telefónneho čísla registrovaného na osobu O. P., takže je otázne, či to vôbec písal on, alebo na miesto, kde bol zadržaný sa dostavil iba ako p. Q., teda len tak náhodou, ako napr. aj p. D.. Okrem toho žiadna osoba s menom O. P. nebola v trestnom konaní vypočutá a OČTK nepreverili o koho ide a či je vôbec možné, aby z telefónneho čísla registrovaného na túto osobu písal SMS svedok I..

5.4. Čo sa týka svedkov L. a I., tak tu už vôbec obhajca nerozumie, prečo ich súd spomína a dokonca rozoberá ich výpoveď, keď sú to svedkovia, ktorí ku skutku z 09.02.2022 nevedia nič uviesť, neboli tam, nič o tom nepočuli a ani sa k nemu nevyjadrovali. Dokonca na HP si uviedli, že všetko si na neho vymysleli a svoju výpoveď napravili. Napriek tomu, že na HP riadne vypovedali a všetko vysvetlili, tak súd si tu dáva nezmyselnú nadprácu a „vysvetľuje, čo asi chceli svedkovia povedať“ a doslova prekrúca ich výpovede. Čo je toto za postup súdu? Pri svedkovi L. súd prepisuje jeho výpoveď z prípravného konania a prezentuje ju akoby ju ani nepoprel a nevyvrátil. Podstatné pre súd má byť to, čo vypovedal na HP dňa 13.12.2022, čo ale zdá sa súd úplne odignoroval. Svedok riadne vysvetlil, prečo zmenil výpoveď a že ho na výpoveď zo 07.04.2022 naviedla a inštruovala I.. Dokonca ide súd tak ďaleko, že spochybňuje jeho výpoveď a sám prezentuje, že iba sa snažil súdu predostrieť verziu o I., ktorá mala

na obžalovaného akože spraviť pascu a urobiť zo seba obeť. To je už ozaj súd v takej dôkaznej núdzi, že je odkázaný prekrúcať výpoveď svedka? Súd zmenu výpovede prezentuje, že ju svedok zmenil z neznámych dôvodov, asi preto, že na neho obžalovaný podal trestné oznámenie. Čo je toto za nezmysel. Trestné oznámenie na neho podal obžalovaný za krivé obvinenie. Nevie však ako toto môže prinútiť svedka zmeniť výpoveď. Ak by hovoril pravdu, tak by ju predsa nemenil. A keďže sa nebojí, že na neho podá trestné oznámenie prokuratúra alebo súd, tak sa dá dôvodne predpokladať, že hovorí pravdu. Navyše všetko pekne a presne vysvetlil a odstránil všetky rozpory svojej výpovede.

5.5. K svedkovi I. obhajca uviedol, že je to ďalší svedok, ktorý pozmenil výpoveď a ako sám uviedol dal veci na „pravú mieru! Nevie nič o tom, že by obžalovaný niekomu dával alebo predával drogy a ani ho nepozná. Toto tvrdil obžalovaný od začiatku! Svedok uviedol, že vypovedal účelovo a zo zisťujúcich dôvodov, pretože chcel nejaké úľavy vo svojej trestnej veci a bol na výpoveď navádzaný zo strany polície. Celú výpoveď v prípravnom konaní si vymyslel, aby bola podľa predstáv polície a usvedčovala ho z domnejšej trestnej činnosti. V tomto prípade takisto nerozumie, z akého dôvodu tu súd mení jeho výpoveď a uvádza, čo hovoril v prípravnom konaní, keď dôležité je to ako vypovedal v konaní pred súdom. Toto mal hodnotiť súd a toto mal vziať do úvahy. Okrem toho je výpoveď svedka I. marginálna vzhľadom ku skutku, za ktorý je obžalovaný. Svedok nevie absolútne nič o skutku z 09.02.2022. To, že sa niečo zhoduje so svedkom R. I. je dezinterpretácia výpovede svedka I. aj svedka R. I. (ďalej len svedok I.). V prvom rade svedok I. uviedol, že ani on sám by sa radšej s I. nestretol a radšej sa mu vyhýbal, lebo bol ťažký narkoman. Svedok I. bol v čase, keď vypovedal v prípravnom konaní na polícii v podmienke a keďže vedel, že svedok I. v tom čase krivo vypovedal proti obžalovanému, tak sa k tomu pridal, aby mal od polície pokoj. Výpoveď mu zrejme niekto pomohol pozliepať, sám sa priznal, že v čase keď bol v podmienke páchal trestnú činnosť, kupoval drogy, ktoré potom „posúval“ iným ľuďom, čo je trestné. Ale určite ich nekupoval od obžalovaného. Robil to na viacerých osobách, čo je kvalifikačný znak na sprísnenie trestnej sadzby. Tento svedok by povedal čokoľvek, aby mal pokoj od polície a nebol trestne stíhaný. Okrem toho obžalovaný svedka I. nepozná a nikdy sa s ním nestretol. Nepozná ani osobu H. Q., ktorý mal svedka s obžalovaným zoznámiť, takže nemôže poznať ani svedka I.. Okrem toho, napriek tomu, že obžalovaného polícia dlhodobo sledovala, tak o svedkovi I. nie je nikde ani zmienky, hoci si mal podľa jeho vyjadrení ku obžalovanému chodiť kupovať drogy 2-krát do týždňa.

5.6. Svedkyňa I. mala byť vypočutá už na HP dňa 10.01.2023, ale bez ospravedlnenia sa nedostavila, pričom ide o kľúčového svedka a celá obžaloba je postavená aj na jej výpovedi. Vypovedala až na HP dňa 07.02.2023, kde ju predviedla polícia, inak by zrejme opäť neprišla. Z jej výpovede je jednoznačne cítiť snahu vyhnúť sa vlastnému trestnému stíhaniu a kto bol účastný jej výsluchu na HP, ani nemôže dospieť k inému záveru, než že v jej prípade nejde o svedka, ale o osobu, ktorá mal byť tiež obvinená, resp. spoluobvinená k tomu, čo sa obžalovanému kladie za vinu. Sama uviedla, že pri výsluchu bola vo veľkom strese, čomu sa nedá diviť, má 2 deti, bola u nej vykonaná „domovka“, myslela si, že bude obvinená za držbu a predaj drog a ako sa neskôr ukázalo, viacerí svedkovia nezávisle na sebe uvádzajú, že im drogy „dávala“ (nikto samozrejme nepovie, že predávala) už dlhšiu dobu, a to aj v čase, keď obžalovaný bol ešte vo výkone trestu. K predaju drog sa sama priznala. V tomto postavení (stres, 2 deti, domovka, zadržanie a pod.) jej stačí povedať, že nie je vypočúvaná v postavení podozrivej alebo obvinenej, ale iba ako svedok a ak nevyužije svoje právo nevypovedať, tak aj v postavení svedka ostane a povie Vám aj to, čo nie je pravda a všetko, čo robila, resp. by svedčilo o akejkoľvek jej trestnej činnosti, tak hodila na obžalovaného, pretože aj „blbec“ by už pochopil, že polícia chcela odstíhať predovšetkým jeho, čo svedkyňi aj bolo zrejme naznačené. Ibaže napriek podozreniu a dlhodobému sledovaniu a odpočúvaniu je ich jediným dôkazom svedok D., ktorý bol sám prichytený ako predáva/odovzdáva drogy a svedkyňa I., ktorá pri skutku ani nebola a nič o ňom nevie. U nej bola vykonaná domová prehliadka a našli sa tam sáčky (také v akých mala byť droga), váhy so stopami drog, o ktorých samozrejme tvrdí, že sú obžalovaného a súd tomu bez najmenšieho zaváhania verí. Z vykonaného výsluchu svedkyne na HP je zrejme, že sa k trestnej činnosti (hoci zrejme inej ako v tomto konaní) sama priznáva, dokonca ju opísala. Jej vysvetlenie, ako drogy svojim klientom nepredávala, ale iba dávala, ale aj to si vlastne predtým ešte odsypávala od nich, aby potom spolu drogu užívali a robila to tak, aby si to obžalovaný nevšimol, je nezmyselná až tragikomická. Načo by im dávala drogy za, ktoré jej „neplatili“, ale ešte predtým si z nich odsypávala, aby to potom spolu užívali, je minimálne na zamyslenie. A je len ťažko uveriteľné, že „feťáci“, teda osoby drogovo závislé, by si pri malých dávkach, aké im podľa jej tvrdení mala dávať, nevšimli, že im z toho niekto ešte „odsypáva“ a platili za drogy, ktoré im vlastne ona dávala, resp. im ich mal obžalovaný posilať asi zadarmo. Prítom drogy si objedávali u nej (volali jej na telefón), ona im ich zháňala, nosila, ona sa s nimi stretávala a brala od nich peniaze, teda jej platili a to dlhodobo. Toto všetko priznala, ale

obvinená z ničoho nie je! Čo sú toto za nezmysly a o čom to vlastne vypovedala! Výpoveď svedkyne I. je bez akejkoľvek pochybnosti účelová a zištná, čo dokonca potvrdzuje aj jej konanie - vyhýbanie sa účasti na HP a priamej konfrontácii, pretože vie, že nehovorila pravdu a teraz to ťažko nesie, že v podstate kvôli jej výpovedi je obžalovaný trestne stíhaný za obzvlášť závažný zločin. Samozrejme teraz nemôže cúvnuť, pretože prokuratúra by ju stíhala za krivú výpoveď, keďže aj na jej svedectve postavili celú obžalobu. Pri výpovedi na HP sa na obžalovaného ani raz nepozrela, nebola schopná zopakovať kľúčové veci, tvrdila skutočnosti, ktoré v zapätí popierala a opravovala, len aby sa nejako sama neusvedčila z nejakej inej trestnej činnosti. Po prvé ona nie je svedok k tomuto skutku, pretože o ňom nič nevie a po druhé je otázne, či by nemala byť sama obvinená z trestnej činnosti, ku ktorej sa aj priznávala a z ktorej ju usvedčovali iní svedkovia. Súčasne obhajca uviedol, že ona sa z trestnej činnosti sama usvedčovala. Preukazujú to nahrávky z telefonického komunikácie s obžalovaným z ÚVV Leopoldov, keď omylom zdvihla telefón a myslela si, že volá nejaký zákazník a chce kúpiť drogy. Ona drogy predávala a užívala dávno predtým ako sa s obžalovaným spoznali. Taktiež na HP uviedla, že drogu naposledy užíla dňa 09.02.2022, tieto tvrdenia sú však vyvrátené minimálne jej vlastnou výpoveďou v postavení svedka v inom trestnom konaní vedenom na KR PZ v Trnave pod ČVS: KRP-38/1-VYS-TT-2023 voči obvinenému J. R., kde uviedla, že drogy užívala a zabezpečovala si ďalej aj po 09.02.2022 až do minimálne konca júna 2023. Podľa obvineného J. R. ich nielen užívala, ale ich aj kupovala a ďalej predávala alebo posúvala iným osobám. Tento svedok však nebol súdom pripustený, tak ako ani svedok O. P..

5.7. Ďalej obhajca v odvolaní poukázal na to, že svedok D. bol vypočutý na HP dňa 07.03.2023, že tvrdil, že o ničom nevedel, neskôr priznal, že vedel, že sú v sáčku asi drogy, čo korešponduje s jeho výpoveďou v prípravnom konaní, že teda mal vedomosť, čo má pri sebe a čo chce odovzdať. Svedok musel od počiatku vedieť čo odovzdáva, keďže je užívateľom drog. Ak pred súdom na HP uviedol, že nevie, čo je pervitín a on to neužíva, „zahral“ klamstvo. Viackrát si od obžalovaného pýtal drogu a drogy si aj sám zadovážoval od neznámych osôb. Dokonca v čase spáchania skutku bol pod vplyvom drog pervitínu, tak ako aj svedok I., čo potvrdil znalecký posudok. D. nemal žiadnu prácu, okrem tej čo mu zohnal obžalovaný, takže privyrobienie si predajom drog by zrejme privítal. Okrem toho obžalovaný ho na miesto predaja drog iba odviezol na jeho žiadosť, predaj drog bol zrejme dohodnutý cez telefón, ktorý používal takmer výhradne D.. Jeho výpoveď je účelová a zištná s úmyslom vyhnúť sa kriminalizácii vlastnej osoby. Napriek tomu, že vedel, že ide odovzdať drogy, že ich chcel odovzdať inej osobe a bol zadržaný políciou s takmer 100g pervitínu vo vreckách, nebol a nie je obvinený v tejto veci. Z pohľadu obhajoby je to len potvrdením toho, že jeho výpoveď je účelová. Osoba, ktorá mala byť jednoznačne minimálne spoluobvinený a obžalovaný, nebola v tejto veci ani len obvinená. Obhajoba sa domnieva, že svedok vypovedá na obžalovaného úmyselne výmenou za to, že nie je on sám obvinený, inak sa jeho beztrestnosť v tomto prípade nedá vysvetliť. Súčasne mu aj pomáhajú OČTK, nakoľko dlhé roky pracoval ako šofér na Krajskej prokuratúre v Trnave a pozná množstvo prokurátorov osobne, vrátane bývalého krajského prokurátora, ktorému robil šoféra a z jeho vyjadrení obžalovaný vie, že boli a sú priatelia a aj v minulosti mu svojimi konexiami pomohol utlačiť viacero jeho „prešlapov“. To môže byť jeden z dôvodov, prečo nie je obžalovaný a nebol ani stíhaný v tejto veci. Prípadne je informátor polície a tá ho chráni. Očividne mu niekto pomáha a inštruoval ho ako ma vypovedať a aj na koho a čo povedať. To nemusí byť robené nijako okato, stačí ak sa mu OČTK naznačí, že v tejto veci nebude stíhaný, stačí ak povie „pravdu“ a všetko čo vie o „trestnej činnosti obžalovaného“. To by vysvetľovalo, prečo nebola na igelitovom vrecku s drogou, ktorý svedok vydal, skúmaná prítomnosť jeho DNA, a to aj na tlakovom uzávere, a to ani na vreckách zaistených pri domových prehliadkach. Zrejme by boli OČTK prekvapené, čo by tam našli.

5.8. Ku všetkým kľúčovým svedkom, teda I., I. a D. obhajca uviedol, že to nie sú žiadni svedkovia a nikdy v tomto postavení ani nemali byť. Toto sú učebnicoví kajúnci, ktorí podávajú vymyslené a účelové výpovede s cieľom vyhnúť sa vlastnému trestnému stíhaniu. Dokonca si obhajca dovoľí tvrdiť, že sú ešte o „úroveň vyššie“ ako kajúnci. Týmto osobám, za ich jednoznačnú a zdokumentovanú trestnú činnosť, ku ktorej sa dokonca priznali, nebolo nielenže odložené vznesenie obvinenia alebo zastavené trestné stíhanie, oni neboli ani len obvinení a OČTK z nich spravili svedkov a súd dokonca sám tvrdí, že oni nič nespravili. Toto absurdné až šialené, ak si to poviete nahlas. Úplne v šoku a bez slov ostala obhajoba pri tvrdeniach súdu na str. 46 v druhom odseku (v strede) rozsudku, kde uvádza „Vychádzajúc z vyjadrení obžalovaného k vykonaným dôkazom by musela väčšina ak nie všetci svedkovia klamať, vymýšľať si a vypovedať proti jeho osobe účelovo. S účelovosťou viackrát vyrukovala aj obhajoba, keď mala pochybnosti o tom prečo svedkovia vypovedajúci v tejto veci nie sú taktiež obvinení a prečo nesedia vedľa obžalovaného. Z vykonaného dokazovania vyplýva, že je to preto, lebo závažnej drogovej

trestnej činnosti sa dopúšťal len obžalovaný.“ K vyššie uvedenému obhajoba uvádza, že to, že si väčšina svedkov vymýšľa, klame a účelovo voči obžalovanému vypovedá, je pravda. V prvom rade sú to svedkovia obžaloby, takže sa dá dôvodne predpokladať, že keď prokurátor chce, aby obžalovaného súd odsúdil, tak bude predvolávať svedkov, ktorí budú na neho niečo hovoriť a usvedčovať ho z nejakej trestnej činnosti. Taktiež sa treba pozrieť na zloženie tejto „svedeckej smotánky“. Policajti prítomní pri zaistení osôb, drogovu závislí kriminálnici, ktorí sa snažia nijako si nepohoršiť a osoby, ktoré sa sami priznali k nejakej trestnej činnosti a ktoré by mali byť podľa všetkého tiež trestne stíhané. Zo všetkých svedkov, ktorí boli v tejto veci vypočutí, len svedok I. uviedol, že mu obžalovaný mal nejaké drogy predať (to ale nie je premetom obžaloby), ale k tomu sa už vyjadril na HP a vyššie v texte. Potom sú tu „svedkovia“ I., I. a I., ktorí sa k nejakej drogovej trestnej činnosti aj sami priznali a u ktorých sa dá a priori predpokladať, že budú vypovedať v neprospech obžalovaného, keďže boli k tomu dobre motivovaní zachovaním ich beztrestnosti. To, že ide o účelové výpovede (I., I., D.) vyplýva z toho čo tvrdili, tiež z toho, že ich výpovede nedávajú logiku a zmysel, taktiež sa sami usvedčujú z trestnej činnosti a boli zaistení na mieste činu, môžeme povedať, že prichytení pri trestnej činnosti. To prečo tieto osoby nie sú stíhané a paradoxne obžalovaný áno, nie je rečnícka otázka a ani otázka „do pléna“. Toto je jedna z kritických otázok, ktoré mal položiť súd a hľadať na ne odpovede. Súd sa musí kriticky pýtať ako je možné, že osoby prichytené pri páchaní trestnej činnosti nie sú trestne stíhané, ako je možné, že majú postavenie svedka, aké je ich motivácia vypovedať v tejto veci. Ako môže byť niekto, kto prechováva u seba 100 g pervitínu a chce ich predať inej osobe dekriminalizovaný a to isté platí pre osobu, ktorá chcela pervitín kúpiť a sama to priznala. A súd na to odpovedá, že je to preto, že z vykonaného dokazovania vyplynulo, že závažnej drogovej trestnej činnosti sa dopúšťal len obžalovaný. K tomu obhajca uviedol, že ich konanie sa dá (a malo) subsumovať pod tie isté ust. Tr. zák., z akých bol obvinený aj on, teda pod § 172 ods. 1 písm. c) a písm. d), ods. 2 písm. e) Tr. zák. účinného do 30.04.2022. Ak si naozaj súd myslí, že po tom čo vypovedali na HP svedkovia I., D. a dôkazoch, ktoré boli vykonané na HP, že I. len nosila drogy nejakým kupujúcim, pretože ju o to požiadal obžalovaný a Dupkala predáva pervitín, preto lebo mu obžalovaný sprostredkoval prácu a chce mu oplatiť dlh, tak má asi obžalovaného za úplného analfabeta. I. sa sama priznala, že je užívateľkou drog, predávala drogy iným osobám (brala za to peniaze), uviedla osoby, ktorým predávala, viacerí svedkovia to potvrdili, našli sa u nej stopy drog a predmety požívané pri predaji drog, na ktorých boli stopy drog. To, že drogy predávala potvrdili svedkovia a z uvedeného vyplynulo, že tak robila aj predtým ako sa dali s obžalovaným dokopy, t. j. keď bol ešte vo výkone trestu. Tiež bolo preukázané, že drogy si zabezpečovala a zrejme aj predávala aj po jeho zadržaní a robí tak dodnes (potvrdil to svedok J. R., ktoré súd odmietol predvolať a vypočuť, ale potvrdil to čestným prehlásením). Dokonca v záznamoch telekomunikačnej prevádzky sú SMS správy, kde jej obžalovaný vytýka a zakazuje užívanie drog. Okrem toho klamala, že neužíva drogy. Ona bola dílerkou drog dávno predtým, ako sa spoznali, takže má veľmi dobrý dôvod vypovedať v súlade s predstavou OČTK. A za to bola aj patrične „odmenená“ beztrestnosťou. Kto videl a počul jej výpoveď na HP, tomu musí byť jasné, že klame a zavádza.

5.9. Svedok D. je tiež pravidelným užívateľom drog, aj v čase spáchania skutku bol pod vplyvom drogy, čo potvrdil znalecký posudok. Drogy užíval a zrejme aj predával ešte v čase keď bol obžalovaný vo výkone trestu a robí tak zrejme dodnes. On vedel, čo má vo vrecku, že sú to drogy, klame v tom, že mu ich dal obžalovaný a robí zo seba iba nejakého prostredníka. A súd povie, že svedok spoľahlivo vysvetlil, prečo mal pri sebe 100 g pervitínu a predával ho, lebo bol obžalovanému vďačný za prácu. Ešteže obžalovaný po svedkovi nechcel, aby „niekoho zabil“, lebo podľa súdu by bol vrahom obžalovaný a D. len svedkom. Ak by aj bol svedok obžalovanému vďačný, tak vďačnosť sa neopláca páchaním trestnej činnosti. Teda podľa súdu je to v zrejme v pohode. Tu len na margo obhajca uvádza, že posledný trest bol uložený obžalovanému za prechovávanie 2g pervitínu pre vlastnú spotrebu, ktorý drogu dobrovoľne vydal vyšetrovateľovi vo svojom byte, teda bol v tom istom odseku § 172 Tr. zák. ako teraz a dostal za držbu a užívanie drogy 4 roky. D. prechovával 100g pervitínu, ktorý chcel predať a je to v pohode a súd na tom nevidí nič zlé.

5.10. Ďalej upozorňuje obhajca na to, že na výpovede svedkov I., I. a D. je potrebné nazerať veľmi kriticky a overovať ich hodnovernosť a motiváciu takto vypovedať. To, že vo veci dochádzalo k ovplyvňovaniu svedkov a boli im ponúkané rôzne výhody za ich svedectva dokumentujú výsluchy svedkov L. a I., ktorí to jednoznačne potvrdili a svoje výpovede pred súdom zmenili a dali na „pravú mieru“. A to aj napriek snahe súdu dezinterpretovať ich výpovede. Kto iný, ak nie súd, by mal byť veľmi kritický k takýmto postupom zo strany OČTK a pýtať sa prečo sa manipuluje s trestným konaním. Ako môžu byť páchatelia, spolupáchatelia v postavení svedkov? Kto iný to má robiť, ak nie súd. V tomto prípade im

však len drukuje a pomáha v manipulácii s trestným konaním. V tomto smere poukázal obhajca aj na aktuálnu judikatúru a súdnu prax NS SR a ESLP, napr. vo veci M. a S. proti SR - odsúdenie založené na nepreverených svedeckých dôkazoch obžaloby a ignorovaní dôkazov obhajoby. V tomto prípade ESLP zdôraznil, že kľúčoví svedkovia obžaloby boli potenciálne sami zapletení do rôznych skutkových okolností v pozadí veci a že tvrdenie prvého sťažovateľa, že mohli obviňovať sťažovateľov výmenou za beztrestnosť nemalo za následok žiadne kroky v rámci vyšetrovania (a to ani vo svetle neskorších tvrdení svedkov obžaloby, že boli donútení, aby obvinili druhého sťažovateľa). V tomto smere ESLP opätovne zdôraznil, že použitie výpovedí svedkov, poskytnutých výmenou za beztrestnosť alebo iné výhody, môže vyvolať pochybnosti o spravodlivosti konania proti obvinenému a môže vyvolať zložité otázky z hľadiska toho, že vzhľadom na ich samotnú podstatu môžu byť takéto výpovede zmanipulované a môžu byť urobené výlučne s cieľom získať výhody ponúkané výmenou alebo z dôvodu osobnej pomsty. Riziko, že osoba môže byť obvinená a súdená na základe neoverených tvrdení, ktoré nemusia byť nevyhnutne nezaujaté, sa preto nesmie podceňovať.

5.11. Ďalej obhajca v odvolaní uviedol, že čo sa týka námietok k znaleckým posudkom, tak tie uviedol v záverečnej reči v bodoch 5 až 10, čím na ne odkazuje a namieta, že sa súd s nimi vôbec nezaoberal a úplne ich odignoroval. Upozorňoval na veľmi konkrétne chyby znaleckých posudkov a zmatečnosť postupov pri ich vypracovaní. Kriminalistický a expertízny ústav Policajného zboru (ďalej len KEÚ) nevie vysvetliť, ako sa nakladalo s dôkazmi a hlavne ako sa skúmali na jednotlivých odboroch. Nesedí časová postupnosť úkonov, nedá sa zistiť, kedy sa skúmali dôkazy, v akom stave tam došli, v akom stave odchádzali na jednotlivé odbory, ako s nimi bolo potom naložené. Dokonca sa dôkazy skúmali v čase, keď už mali byť zničené. Nevie sa ani to, kde dôkazy skončili. KEÚ nespĺňal v čase vypracovania posudkov zákonné podmienky pre zápis znaleckej organizácie ako znalca do zoznamu znalcov v zmysle zákona č. 382/2004 Z. z. účinnom do 30.06.2022, a to najmä v § 6 ods. 1 písm. b) a c) a § 19 ods. 3 a mali byť vyčiarknutí zo zoznamu znalcov. Ani jeden odbor, ktorý vykonával znalecké dokazovanie, nemal zapísanú zodpovednú osobu za výkon znaleckej činnosti, ktorá by získala v príslušnom odbore alebo príbuznom odbore vedecko-pedagogický titul alebo umelecko-pedagogický titul, v zozname ako znalca. Toto sa prejavuje aj na kvalite všetkých posudkov. V znení zákona č. 382/2004 Z.z. účinnom od 01.07.2022 pribudol o. i. v § 19 odsek 5, ktorý znie: „Ako znalecký ústav v odbore kriminalistika je zapísaný v zozname aj bez splnenia podmienok podľa odseku Kriminalistický a expertízny ústav Policajného zboru. Na Kriminalistický a expertízny ústav Policajného zboru sa nevzťahujú ustanovenia § 8 ods. 1 písm. b), § 9a 14.“ Z uvedeného vyplýva, že do novelizácie účinnej od 1.7.2022 nespĺňalo KEÚ zákonné podmienky pre znalecký ústav, čo vedel aj zákonodarca, preto ho osobitne vyčlenil a KEÚ už nemusí spĺňať všetky náležitosti ako znalecký ústav. Do 30.06.2022 to však neplatilo a KEÚ ako znalecká organizácia musela spĺňať všetky náležitosti ako znalecký ústav v zmysle zákona, aby mohla vydávať znalecké posudky. Z vykonaného dokazovania a aj z dôvodovej správy k zákonu je však zrejmé, že ich nespĺňala. Ale súd sa s tým nijako nevyšporiadal.

5.12. Výhrady mal obhajca aj k samotnému platovému vrečku, v ktorom mali byť drogy, ktoré vydal D. a v jeho označení ako vrečko IKEA. Kým v prípade plastových vreciek nájdených pri domovej prehliadke sa dá dôvodne domnievať, že ich tak označili podľa nápisu IKEA na vrečku, tak v prípade plastového vrečka vydaného D. sa to povedať nedá. Podľa fotodokumentácie založenej v spise, je vrečko vydané D. priehľadné a bez nápisov. Obhajoba nevie, z akého dôvodu alebo podľa čoho sa toto vrečko označuje v posudkoch tiež ako vrečko IKEA. Ako k tomu KEÚ došlo, resp. skúmali oni vôbec plastové vrečko vydané D.? Taktiež skutočnosti, že sa mala údajne nájsť na vrečku, ktoré vydal D. DNA obžalovaného, tak v prípade, že by to skutočne bolo to vrečko, tak to neznamená hneď, že tie drogy sú obžalovaného. Znamená to len, že to vrečko mohol mať niekedy v rukách. Už aj na HP uviedol, že na stavbe mali množstvo plastových zatváracích vreciek, ktoré používali na rôzne účely, napr. aj na uskladnenie mobilného telefónu, aby bol chránený pred prachom a nečistotami.

5.13. Taktiež súd prekrúca, ak uvádza, že posudky obhajoba považovala za správne, pretože používala nejaké informácie z nich. Čo má asi tak robiť, ako sa brániť? Podľa obhajoby sa na znalecké posudky ani nemôže nazerať ako na znalecké posudky, pretože ich nevyhotovil znalec. KEÚ v čase vypracovania nespĺňala podmienky znaleckej organizácie. A ani osoby, ktoré znalecké posudky vypracovali neboli znalcami. Súd na HP oboznamoval plastový uzatvárateľný sáčok s nápisom IKEA, ktorý ma byť ten, v ktorom boli drogy a ktorý vydal D.. Súd však neuviedol, ako sa vôbec dostal tento vecný dôkaz do spisu, kedy bol doručený do spisu a kým. On sa tam zrejme len tak zjavil. Súčasne toto plastové vrečko

nezodpovedá tomu, v ktorom boli drogy a ktoré je na fotodokumentácii v súdnom spise. Ale to asi súdu nevedí.

5.14. Čo sa týka záznamov telekomunikačnej prevádzky, tak všetky sa týkajú len obdobia, mimo spáchania skutku uvedeného v obžalobe. Hlas obžalovaného nebol stotožnený a v konaní nebola vypočutá ani jedna osoba, s ktorou mal údajne viesť telefonický rozhovor. OČTK neoverili, o koho ide a o čom sa mali rozprávať. Zo žiadneho telefonického rozhovoru nevyplýva, že by sa jednalo o nejakú trestnú činnosť. SMS odoslané alebo prijaté z tel. čísla, ktoré má patriť O. P. neodoslal, ani neprijal. Súd uvádza, že ďalším dôkazmi bolo vylúčené, aby si stretnutie na A. L. dohodol D.. Obhajoba sa pýta, akými dôkazmi to bolo vylúčené? To sú zase neurčité a nepreskúmateľné vyjadrenia súdu, bez opory v riadne vykonanom dokazovaní. Inak nikde sa obhajoba nedočítala, čo majú nahraté telefonické rozhovory spoločné so skutkom z 09.02.2022, čo sa vlastne s nimi preukazovalo.

5.15. V ďalšej časti odvolania obhajca namietal, že čo sa týka skutku č. 2 obžaloby, tak absolútne nerozumie, ako mohol súd uznať obžalovaného vinným v tomto bode a akými dôkazmi bola preukázaná jeho vina. Jediná zmienka k tomuto bodu je na str. 45 rozsudku, ale to čo tam píše súd je absolútne nezrozumiteľné a nepreskúmateľné. Obhajca sa domnieva, že nevina obžalovaného bola potvrdená výpoveďou svedkyne B. Q., ktorá sama dobrovoľne potvrdila, že marihuana, ktorá sa našla u obžalovaného v byte je jej a mala ju u neho len uloženú a že ju príležitostne užívala. Tiež vypovedala, že obžalovaný ju neužíval, čo korešponduje s jeho skoršou výpoveďou a tvrdením, že marihuanu on nikdy neužíval. V krvi sa mu ani nenašli stopy THC. Okrem toho je to aj jej byt, je jeho spoluvlastníčka, preto tam má uložené aj nejaké svoje veci, do ktorých obžalovaný nechodí. Čo má spoločné vedomosť obžalovaného, že svedkyňa Q. má niekde vo svojom byte uloženú marihuanu a tým, že súd mu dáva za vinu jej držbu? Súd nevie žiadnym dôkazom preukázať, že je to marihuana obžalovaného, ale napriek tomu mu to dáva za vinu, hoci existuje dôkaz, ktorý ho vyvíňuje. Súd zrejme spochybňuje svedkyňu Q. a jej dôveryhodnosti a to len na základe jedného telefonátu, ktorý si ona nemusí ani pamätať ohľadom údajného ovplyvňovania svedkyne I.. Obhajoba znova poukazuje na to, že nikto svedkyňu I. neovplyvňoval (zato ona ovplyvňovala svedka L.), ani sa o to nepokúšal. Obžalovaný nikoho nenavádzal, aby niekoho ovplyvňoval, aby menil výpovedi. Ak uviedol, aby svedkyňa I. bola „nasmerovaná“ vypovedať „správne“ tak tým obžalovaný myslel, aby ho svedkyňa prestala očierňovať a uvádzať klamstvá. Ďalej obhajca podotkol, že svedkyne Q. a I. sa nikdy nestretli a nepoznajú sa, Q. nikdy nebola za I., nijako ju nekontaktovala, ani jej nič neodkazovala a to potvrdila aj I.. Z uvedeného dôvodu si zrejme ani nepamätá, že by sa v nejakom rozhovore bavili o I.. Súd sa mal podľa obhajoby skôr zamerať na dôveryhodnosť svedkyne I. a analyzovať je pravdivosť, možnú účelovosť jej výpovede a celkovú relevanciu je výpovede. Zhrnúc vyššie uvedené, súd nemá dôkaz o tom, že by marihuana bola obžalovaného, no za to má dôkaz, ktorý preukazuje, že marihuana nebola jeho, ale inej osoby, no tento dôkaz ignoruje a bez relevantných dôvodov tvrdí, že marihuana je obžalovaného, hoci on ju neužíva, ani neužíval. Ale inak to súd nevie vysvetliť.

5.16. Vo svetle uvedeného a vykonaného dokazovania považuje obhajca rozhodnutie o vine obžalovaného za nezákonné a arbitrárne.

5.17. Pokiaľ ide o trest, ktorý bol uložený, ten je podľa obhajcu likvidačný a nezodpovedajúci protispoločenskej závažnosti skutku. Vzhľadom na všetky okolnosti prípadu a osobné pomery obžalovaného mal súd, za predpokladu, že by obžalovaného uznal za vinného, ukladať trest na dolnej hranici zákonom ustanovenej trestnej sadzby.

5.18. Vzhľadom na tieto závažné skutočnosti žiada obhajca odvolací súd, aby po preskúmaní rozsudok súdu prvého stupňa zrušil podľa ust. § 321 ods. 1 písm. a), b), c), d), f) Tr. por. a podľa ust. § 322 ods. 1 Tr. por. mu vec vrátil na opätovné prejednanie a rozhodnutie. Alternatívne žiadal, aby odvolací súd podľa ust. § 322 ods. 3 Tr. por. sám rozhodol tak, že obžalovaného podľa § 285 písm. c) Tr. por. spod obžaloby oslobodí.

6. Obžalovaný odvolanie odôvodnil postupne viacerými písomnými podaniami, z ktorých prvé bolo doručené okresnému súdu 9. októbra 2023 (rozsah 50 strán) a ďalšie dve krajskému súdu 21. a 23. novembra 2023.

6.1. V odvolaní doručenom okresnému súdu 9. októbra 2023 ako prvé namietal, pokiaľ ide o výrok o treste prepadnutia vecí, že okresný súd neskúmal pôvod a vlastníctvo prepadnutých vecí. Namietal, že vrecková digitálna váha nebola jeho, nevie komu patrí, že mobilný telefón zn. iPhone 12 mu tiež nepatrí, ale ho vlastní obchodná spoločnosť VVTS s.r.o. Ohľadom zaistených finančných prostriedkov 990 € namietal, že nebolo preukázané, že by pochádzali z drogovej trestnej činnosti, podľa neho slúžili spoločnosti VVTS s.r.o. na jej obchodnú činnosť, kúpu materiálu a pod.

6.2. Obžalovaný ďalej namietal (skrátene) právnu kvalifikáciu skutku ustálenú okresným súdom s tým, že jemu žiadne omamné látky zaistené neboli, pri domovej prehliadke mu bolo zaistené len jedno vrecko so zvyškami pervitínu, druhý obsahoval 7g konope, ktoré patrili B. Q., ktorá ho tam mala uskladnené, pričom ona je tiež vlastníčkou prehliadaného bytu. On žiadne drogy neprechoval, nikomu ich nepredal, podotkol, že konzumácia drog nie je trestná a že on sa previnil len tým, že drogy konzumoval napriek súdnemu zákazu, čo od začiatku nepopiera.

6.3. Obžalovaný žiadal oboznámiť dve nahrávky z ÚVV, čomu nebolo vyhovené, v ich nevykonaní vidí porušenie práva na obhajobu, žiada, aby krajský súd tieto vykonal. Z týchto nahrávok totiž vyplýva, že on nemohol ovplyvňovať svedkov, ktorí zmenili svoje výpovede, pokiaľ to prokurátor tvrdí, tak klame. Zabezpečenie dôkazov a postupy OČTK namietal od samého začiatku, ak prokurátor tvrdí opak, tak klame.

6.4. V obžalobe uvedené tel. č. XXXX XXX XXX patrí spoločnosti VVTS s.r.o., používal ho svedok D., čo potvrdil aj na hlavnom pojednávaní. Číslo nebolo zaistené, ani podrobené znaleckému skúmaniu, ak by bolo obžalovaného ako tvrdí prokurátor, tak by ho mal pri sebe v čase zadržania.

6.5. V obžalobe sa poukazuje na vrecko zaistené pri osobnej prehliadke svedka D., kde sa uvádza, že malo ísť o vrecko IKEA, ale také vrecko pri osobnej prehliadke zaistené nebolo, svedkovi bolo podľa oboznámenej fotodokumentácie (č. l. 510) zaistené len vrecko bez nápisu. Zaistené vrecko je rozmerovo rovnaké, avšak znaleckému skúmaniu bolo podrobené ako stopa č. 1 plastové vrecko s tlakovým uzáverom (rozmer 15x 15,5 cm) s nápisom IKEA. Stopa podrobená znaleckému skúmaniu teda nie je zhodná s vreckom (č. l. 510), ktoré bolo zaistené u svedka D.. Na tieto nezrovnalosti upozorňoval obžalovaný už v prípravnom konaní, následne aj pred okresným súdom.

6.6. Obžalovaný ďalej namietal nedostatky znaleckých posudkov, napr. že tam nie je pečiatka znalca, ktorý posudok vykonával, nie je tam zodpovedná osoba, absentuje podrobný opis fotodokumentácie toho, čo bolo skúmané a ako bolo naložené s týmito stopami po skúmaní. Nesedí časový sled postup, čo, komu, kedy a ako bolo zasielané – odovzdané na skúmanie, ani v akom stave. Podrobne poukázal na to, ktorú vzorku kedy a kto podrobil skúmaniu a namietal, že ako je možné, že daktyloskopia skúmala vzorky skôr, ako biológia, lebo potom už biológia nemala čo skúmať, keď po daktyloskopii boli 2.3.2022 vzorky vrátené zadávateľovi, pričom biológia údajne vzorky skúmala 14.4.2022 a posudok spravili 22.4.2022. Aké vzorky teda skúmala biológia 14.4.2022, keď v uznesení z 31.3.2022 o rozšírení obvinenia už poukazuje na výsledky znaleckého skúmania z biológie? Vrecká zaistené pri domovej prehliadke boli na skúmanie zasielané až o mesiac, t. j. 2.3.2022, teda ich policajti mali mesiac u seba. Obžalovaný je presvedčený, že tieto vzorky boli zasielané až po mesiaci z dôvodu, že vrecko od svedka D. z prvého skúmania neobsahovalo jeho (obžalovaného) stopy. Dve vrecká zaistené pri domovej prehliadke boli zaslané na skúmanie 2.3.2022, 16.3.2022 ich skúmala toxikológia, ktorá ich vrátila na odd. biológie. Odtiaľ už postúpené neboli, napriek tomu ich skúmalo 7.4.2022 odd. daktyloskopie, ktoré v ten istý deň aj spravilo posudok, v ktorého závere uvádza, že vzorky boli vyradené a zlikvidované. Napriek tomu bola robená biológia 8.4.2022, teda deň po ich vyradení.

6.7. V ďalšej časti odvolania obžalovaný namietal, že bol niekoľko mesiacov sledovaný nezákonne, z čoho je záznam z 11.1.2021 a zo 16.8.2021, pričom po tak dlhý čas nebol spozorovaný, že by sa stretával s osobami z drogového prostredia, nebol u neho zistený kontakt so svedkami v tejto veci, ktorých ani nepozná, ale prokurátor im ponúka benefity, ani zadavažovanie drog, ani ich predaj u neho zistený za ten čas nebol. Príde mu to absurdné, ak ja taký diler, ako ho vykresľuje obžaloba.

6.8. Svedkyňa I. tvrdila, že vydala vrecká IKEA, čo je v rozpore so skutočnosťou, lebo 9.2.2022 vydala vrecká bez označenia, čo je zachytená na fotodokumentácii. Svedok, ktorý klame, nie je podľa obžalovaného dôveryhodný.

6.9. Zmena výpovedí svedkov L. a I. nie je účelová, nelogická, naopak obaja svedkovia podrobne uviedli, čo ich k zmene výpovede na hlavnom pojednávaní viedlo. Navyše sa ich výpovede netýkajú skutočností kladených obžalovanému za vinu.

6.10. Obžalovaný poukázal na to, že podal na Najvyšší súd SR podanie, v ktorom žiadal preskúmať zákonnosť príkazu na odpočúvania a záznam telekomunikačnej prevádzky a postup podľa § 362 f a 362g Tr. por., ktoré podanie opakovane postupovala, až skončilo na okresnom súde, pričom tento sa mu nevenoval.

6.11. V príkaze na domovú prehliadku sudca poukazoval na prepisy z odpočúvania z obdobia pred právoplatným vydaním príkazu na odpočúvanie. Z týchto prepisov vyplynulo, že svedkyňa I. si zadáva drogy od osoby M. T., ktorý drogy predáva už 20 rokov, napriek tomu I. stíhaná nie je.

6.12. Znalecký posudok Ing. Mareka Laššáka, znalca z odvetvia kriminalistická informatika č. 7/2022 považuje za nezákonný, nakoľko mu nebolo doručené uznesenie o príbratí znalca, v tejto súvislosti nemal možnosť uplatniť žiadne námietky. Okresný súd k tomu len uviedol, že má vykázanú doručku, no neumožnil mu nahliadnuť do spisu, čím porušil jeho práva.

6.13. Svedok R. by vedel vypovedať o dôveryhodnosti svedkyne I., ktorá 7.2.2023 súdu tvrdila, že nie je konzumentkou drog a že sa s osobami s drogového prostredia nestretáva, tento svedok tvrdí presný opak.

6.14. Ďalej obžalovaný namietal, že okresný súd nesprávne odmietol návrh na doplnenie dokazovania výsluchmi svedkov P., Q. a Q. ako oneskorene podaný, nakoľko sa o nich v prípravnom konaní nevedelo a potreba ich vypočutia vyvstala až po výsluchoch svedkov I. a I. na hlavnom pojednávaní.

6.15. Obžalovaný ďalej namietal, že výpoveď svedka I., ktorý vypovedal, že „vystúpili sme z auta, prišiel tento A. a už nás zadržali“, okresný súd úmyselne pozmenil tak, že „vystúpil obžalovaný“, avšak z dokazovania vyplynulo, že z vozidla vystúpil svedok D., teda svedka D. svedok I. opoznal ako A., čo svedčí o tom, že nie on, ale svedok D. sa dohovára s I. o drogách na tel. č. XXXX XXX XXX. Okresný súd klame aj v tom, že ho svedok I. pri odchode z pojednávacej miestnosti potľapkal po pleci so slovami, že „drž sa A.“, obhajoba o tom nemá vedomosť a príslušníci ZVJS prítomní pri jeho eskorte by to v žiadnom prípade fyzický kontakt nedovolili.

6.16. Okresný súd klame, keď tvrdí, že on nenamietal znalecké posudky, namieta ich od začiatku trestného konania a namietal ich aj na hlavnom pojednávaní. Tiež nesprávne okresný súd tvrdí, že svedok D. nemohol od rána používať číslo tel. č. XXXX XXX XXX, predsa sám svedok D. uviedol, že bol v ten deň v práci už od 5,00 hod., tento svedok tiež potvrdil, že toto číslo mu dal obžalovaný a on si ho nechal na B. S., A. E. J. ulici. Obžalovaný uviedol, že on používal číslo XXXX XXX XXX, ktoré nebolo monitorované.

6.17. Okresný súd nehorázne klame, keď tvrdí, že v aute práve on (obžalovaný) priniesol drogy pred McDonald, nakoľko toto nebolo nijako preukázané, nebol opoznaný ako vodič vozidla KIA Ceed pre McDonaldom, tiež nebolo preukázané, že by drogy boli vo vrecku IKEA, navyše týchto vreciek IKEA sa predáva veľa.

6.18. Ďalej obžalovaný namieta záver okresného súdu, že práve on komunikoval cez SMS so svedkom I.. Nevie, ako ho mohol okresný súd ustáliť, keď výpovedi svedkyne I., ktorá je narkomanka, sa nedá veriť, číslo, z ktorého sa komunikovalo, používal svedok D., ktorému boli aj drogy zaistené. Svedok I. 10.1.2023 vypovedal jednoznačne, ako mu bolo meno obžalovaného podsunuté zo strany OČTK a tiež ako má vypovedať proti obžalovanému.

6.19. V ďalšej časti svojho odvolania obžalovaný podrobne rozviedol výpoveď svedkyne I., označil časti jej výpovede, kde klame, kde si odporuje, kde odporuje jej výpoveď iným vykonaným dôkazom a uzavrel to s tým, že je narkomanka, stále berie drogy, aj ich predáva a preto jej výpoveď nie je spôsobilá na uznanie jeho viny.

6.20. K výpovedi svedkyne Q. obžalovaný uviedol, že táto v oboch výpovediach uviedla, že marihuana zaistená pri prehliadke patrí jej, napriek tomu jej súd neuveril. Poukázal na to, že sa ju snažili OČTK v prípravnom konaní manipulovať, aby tú marihuanu nebrala na seba, ale aby vypovedala proti obžalovanému. Súd jej neuveril, lebo povedala, že ju našla, preto by mala byť nedôveryhodná?

6.21. Obžalovaný poukázal na to, že svedok U. na hlavnom pojednávaní uviedol, že ho (obžalovaného) nepozná, že ho vidí prvýkrát, že svedok I. odoprel vypovedať a svedok G. vypovedal, že v deň zadržania bol za obžalovaným ráno v práci, že mu obžalovaný povedal, že musí niekam vybehnúť s D.. Toto však svedok D. neuviedol, napriek tomu súd svedkovi D. uveril. V ďalšej časti odvolania sa obžalovaný podrobne venoval výpovedi svedka D., pričom označil časti jeho výpovede, kde klame, kde si odporuje, kde odporuje jeho výpoveď iným vykonaným dôkazom a uzavrel to s tým, že jeho výpoveď nie je spôsobilá na uznanie jeho viny. Podľa neho z výpovede tohto svedka vyplynulo, že to svedok používal tel. č. XXXX XXX XXX, že to číslo ostalo v robote, keď z nej odišli na dohodnuté stretnutie, že v tele svedka boli zistené drogy, čo svedčí o tom, že ich sám užíval, záver je, že drogy boli tohto svedka. Svedok potvrdil, že sa roky pozná s C. z kriminálky, že je dobrý známy bývalému krajskému prokurátorovi Q., preto je beztrestný a bolo to hodené na obžalovaného.

6.22. Ďalej sa obžalovaný venoval výpovedi svedka I. zo 7.3.2023, ktorý tvrdil, že obžalovaného pozná 1 rok, že si k nemu chodil dva krát do týždňa kupovať drogy, čo však nie je možné, predsa on (obžalovaný) bol operatívne rozpracovaný a sledovaný, pričom nič také, čo tvrdí svedok, sa nepotvrdilo. Ich vzájomný telefonický kontakt, o ktorom hovorí svedok, odpočúvaním nebol potvrdený, svedok ani nepoznal jeho číslo. Je tak vylúčené, aby sa bavili cez aplikáciu Signal.

6.23. Ďalej obžalovaný namietal, že pri domovej prehliadke u neho doma sa nenašlo nič, čo by súviselo s drogami, mal na mysli váhy, vrecká, papieriky a pod. Váha bola zaistená jedine u svedkyne I., pričom jeho DNA ani odtlačky prstov na tej váhe neboli. Táto svedkyňa mala aj vrecká s tlakovým uzáverom u seba doma a tiež si ich nechávala kupovať, čo vyplynulo z odposluchov.

6.24. I. s I. nie sú svedkovia, ale osoby, ktoré páchajú trestnú činnosť, ktorú priznávajú, voči obžalovanému vypovedajú preto, aby si sami zabezpečili beztrestnosť. Svedok I. bol navyše v čase distribúcie drog v podmienke, napriek tomu je bez obvinenia a obžalovaný ako konzument je už 19-mesiacov vo väzbe. Pokiaľ ho (obžalovaného) svedok I. označil ako osobu, od ktorej si drogy kúpoval, taká rekognícia je neprípustná na hlavnom pojednávaní, rekognícia mala byť urobená podľa zákona v prípravnom konaní. Obžalovaný uviedol, že svedka I. nepozná, ani iné vykonané dôkazy nesvedčia o tom, že by sa poznali. Ďalej obžalovaný namietal, že svedok I. na hlavnom pojednávaní 7.3.2023 najskôr odoprel vypovedať, no sudca ho k výpovedi prinútil, čím ho nezákonne nútil do výpovede (R 20/1984-II), preto je celá jeho výpoveď nezákonná.

6.25. Pokiaľ ide o svedka S. Q., k nemu obžalovaný uviedol, že ho nepozná, čo potvrdil aj tento svedok. Ani svedok V. obžalovaného nepozná, tento svedok ale potvrdil, že si drogy kúpoval od svedkyne I., čo tvrdil aj svedok R.. Svedok D. poprel akúkoľvek drogovú trestnú činnosť obžalovaného a ani ich komunikácia sa netýkala drog. Pokiaľ ide o svedka J., tento vypovedal, že z vozidla vystúpil svedok D., pričom obžalovaný z miesta odišiel.

6.26. Ďalej obžalovaný poukázal na to, že znalkyňa Ing. Jana Krchnáková na hlavnom pojednávaní 4.4.2023 nevyhlásila sekundárnu kontamináciu, pokiaľ ide o stery z rúk obžalovaného, ktorý k tomu dodal, že priznal konzumáciu drog, navyše bol v aute I., ktorá ich mala distribuovať. Uvedené ale nesvedčí o tom, že drogy predával.

6.27. Ďalej obžalovaný namietal tvrdenie znalca z odboru toxikológie Ing. Kováča, že nie je potrebné, aby jeho posudok obsahoval foto vrecka, ktoré bolo podrobené skúmaniu, tiež v jeho posudku absentujú rozmery predmetu, keďže každý vrecko má iné rozmery.

6.28. Obžalovaný namietal, že znalkyňa Ing. Poláková nevie základné veci týkajúce sa vypracovania posudku, keď ani nevie, čo a ako treba zadokumentovať. Poukázal na to, že je nemožné, aby DNA svedka D., ktorý nemal rukavice, potia sa mu ruky, nezanechal žiadnu DNA a ani odtlačky prstov na vrecku s drogou, ktorú niesol, iba ak by bolo s týmto vreckom (stopou) manipulované. Znalkyňa nevedela

určiť, ako sa DNA obžalovaného dostala na predmetné vrečko, podľa obžalovaného tam mohla byť prenesená.

6.29. Pokiaľ mu znalkyňa O. S. konštatovala duševnú poruchu, nemyslí si, že by bol nekritický k závislosti, v prípade prepustenia sa rád podrobí ambulantnému liečeniu.

6.30. Znalec O. S. skúmal dve vrečky, opäť neuviedol ich rozmery, zo skúmania boli vylúčení svedkovia D., I. a iní, čo je nepochopiteľné a nešťastné zo strany OČTK. Nevie, ako môžu byť takéto nepresné znalecké posudky brané ako dôkaz, hlavne keď nie je zrejmé, ako bolo so stopami po skúmaní naložené.

6.31. Znalec Ing. Laššák skúmaním zistil, že v zaistených telefónoch v aute Golf zn. Xiaomi Redmi 9 a Honor boli zaznamenané telefonické rozhovory po 18:00, po 19:00, no boli to staré nefunkčné telefóny, patrili I., v jeho firme sa pracovalo aj večer, aj v noci. I., ktorá vydala jeho telefón zn. Iphone, tak v ňom nebola identifikovaná žiadna podozrivá činnosť, potom bol vrátený I., tak prečo bol vrátený, ak ním mal páchať trestnú činnosť? Prečo prepadol štátu telefón, z ktorého tiež nebola identifikovaná trestná činnosť a telefón, ktorý používal D. a bol použitý na trestnú činnosť nebol ani zadržaný?

6.32. Obžalovaný ďalej uviedol, že svedkyňa I. odpredávala drogy v jeho neprítomnosti, čo vyplynulo z odposluchov, takže to, že ich mal obžalovaný odvážiť a poslať, je nezmysel. Zo záznamov zo sledovania bolo preukázané, že I. sa stretávala s osobami, ktoré sú buď konzumentami alebo predajcami ako M. T.. To, že I. komunikuje s rôznymi osobami o drogách, on nevedel ovplyvniť, ani ho to nezaujímalo, nemôže to slúžiť ako dôkaz voči nemu.

6.33. Obžalovaný ďalej poukázal na to, že pri jeho osobnej prehliadke žiadne predmety pochádzajúce z drogovej trestnej činnosti zaistené neboli. V jeho byte boli zaistené tabletky kamagry, ktoré mali byť aj predmetom jeho komunikácie so svedkyňou Q..

6.34. Okresný súd nesprávne uviedol, že držiteľom vozidla KIA Ceed EČV:A. XXXXX je on (obžalovaný), vozidlo patrí spoločnosti VVTS, s.r.o. a neboli v ňom zaistené žiadne predmety drogového charakteru. V Golfe (súd nesprávne uviedol v Škode Superb) bol na sedačke telefón s číslom XXXX XXX XXX.

6.35. Ďalej namietal, že okresný súd prekrúca obsah hovorov medzi ním a svedkyňou I. z ÚVV Leopoldov, že podsúva niečo niekomu ohľadne svedka D., nevie ako k tomu súd prišiel, okresný súd tak opiera jeho vinu o nezákonné dôkazy. To čo chcel ozrejmiť a spomínal to v rozhovore z ÚVV je, že I. „jebávala“ s D.. Aj z týchto dôvodov celý čas žiadal odňatie Trnavskému kraju, lebo D. mal kontakty na prokuratúru a políciu, je riziko neobjektívneho skúmania skutku a teda aj zaujatost týchto orgánov, čo vyplýva už aj z rozsudku. Okresný súd interpretoval dôkazy tak, aby aspoň trochu navodil domej, že sa mohol zúčastniť pri páchaní skutku, jeho argumenty sú však smiešne, ničím vierohodne nepodložené.

6.36. Okresný súd tvrdí, že svedok L. z neznámych dôvodov zmenil výpovede, je to lož, lebo tento svedok presne opísal dôvody, ktorého k tomu viedli, že to bola práve I., ktorá mu povedala, aby vypovedal voči nemu (obžalovanému), čo potvrdzuje aj rozhovor obžalovaného s I..

6.37. Za dôležitú považuje skutočnosť, že okresný súd nevedel povedať, odkiaľ pochádza vrečko, ktoré je v súdnom spise, pričom zaistené boli vrečky až tri. Tiež je podľa neho logické, že používal dve telefónne čísla, súkromné na kredit a pracovné na paušál. Z jeho súkromného čísla žiadna komunikácia neprebehla, pracovné číslo používal D..

6.38. Pokiaľ okresný súd tvrdí, že je usvedčený z trestnej činnosti výpoveďami svedkov I., D. a I., tak to oni páchali trestnú činnosť, pričom I. označil D. ako osobu „A.“, čo je fakt, nie hypotetická úvaha, I. uviedol, že mu (obžalovaný) drogy nikdy nedal, nepredal a že ho nepozná.

6.39. Prokurátor tvrdí, že I. potvrdila dve línie skutočnosti – po prvé, že obžalovaný prechovával, distribuoval a predával pervitín, či už sám alebo prostredníctvom tretích osôb a po druhé, že tie drogy prechovával vo vrečku IKEA, ktorý bol zaistený pri prehliadke D.. Podľa obžalovaného I. nevidela vrečko, ktoré mal údajne dať D. a po druhé, nešlo o vrečko IKEA, čo je zrejme z fotodokumentácie, teda ani v jednej línii svedkyňa nehovorí pravdu. Tieto rozpory si prokurátor nevšimol.

6.40. Pokiaľ prokurátor tvrdí, že ho svedok I. výpoveďou v prípravnom konaní usvedčil, nie je to pravda, tento svedok komunikoval s číslom, ktoré používal D., tento svedok na hlavnom pojednávaní odmietol

vypovedať, takže nemal možnosť ho konfrontovať, ak by bol dôveryhodný, tak by vypovedal. Tvrdenie prokurátora, že D. nemá dôvod mu priťažovať, opak je pravdou, má veľmi dobrý dôvod na to, aby klamal, lebo tým sebe zabezpečil beztrestnosť, tak isto aj I., prokurátor ich mal obviňovať, je voči nim dostatok dôkazov.

6.41. Prokurátor klame v tom, že vrečko, ktoré niesol D., bolo ešte v ďalšom nepriehľadnom vrecku, toto z ničoho nevyplýva. Prokurátor v záverečnej reči dáva do pozornosti ako veľmi dôležitý usvedčujúci dôkaz tel. č. XXXX XXX XXX, ktoré používal D. a práve jemu preukazuje trestnú činnosť. Prokurátor klame, ak tvrdí, že by D. poprel používanie čísla, ktoré mu dal, opak je pravdou, v prípravnom konaní to potvrdil. Pokiaľ ide o stretnutie so P., netýkalo sa drog, ale stavebného náradia, v ten deň mal obžalovaný dohodnutých viacero stretnutí. V ďalšom prokurátor spomína, že sa mal obžalovaný na niekoho hnevať za to, čo hovorí do telefónu (aby o nich do telefónu nehovoril), no prokurátor len podsúva, lebo nevie o čo išlo. Komunikácia medzi ním a I., kde má vrečko skované, tak asi mu ho schovala, no čo v ňom bolo, to z ničoho nevyplýva, ani to nik neskúmal.

6.42. S vreckami sa manipulovalo, vrátené bolo len 1, neboli riadne zadokumentované, OČTK by mali byť stíhané za to. Prokurátor všetkých považuje za nedôveryhodných, no sám je nedôveryhodná a závodová osoba.

6.43. Túto trestnú vec považuje za úplnú anomáliu, kde osoby, ktoré páchali trestnú činnosť nie sú vôbec ani obvinené a sú ako svedkovia, pričom ich dôveryhodnosť je viac ako otázná. V tomto smere poukázal na rozhodnutie Generálnej prokuratúry SR zo 16.5.2022, podľa ktorého obvinenie nemôže byť postavené na nie nestranných svedkoch, preto tak určite nemôže vyzeráť ani odsúdenie. Ústavný súd SR opakovane uviedol, že svedkom kajúcnikom, ktorými sú v tejto veci D., I., I., I. nemožno slepo veriť, treba ich tvrdenia doložiť ďalšími dôkazmi, čo v tejto veci úplne absentuje. Oni mali byť obvinení, nie svedkovia. Výpovede kajúcnikov kritizuje nielen GP SR, ale aj ESLP, podľa ktorého slovenské súdy nemajú zatvárať oči pred nezrovnalosťami vo výpovediach spolupracujúcich svedkov, tzv. kajúcnikov. ESLP tiež upozorňuje na posudky, či listinné dôkazy, tieto pramálo hovoria o vine a trestne stíhaných osôb. ESLP kritizuje výhody, ktoré orgány presadzovania práva poskytujú spolupracujúcim svedkom výmenou za usvedčujúce svedectvá. Súd sa reálne nezaoberal, čo všetko je poskytnuté týmto kajúcnikom svedčiacim proti jeho osobe. Dostali pritom benefit od OČTK v podobe úplnej beztrestnosti aj napriek tomu, že sa priznali k páchaniu trestnej činnosti, pri ktorej boli aj prichytení.

6.44. Ďalej obžalovaný s poukazom na judikát R45/1978 namietal, že osoba, ktorá bola pôvodne spoluobvinená a u ktorej toto procesné postavenie zaniklo vylúčením veci zo spoločného konania, prípadne skončením trestného stíhania v dôsledku jeho zastavenia alebo v dôsledku právoplatného rozsudku, sa vo veci proti bývalému spoluobvinenému vypočuje ako svedok. Ak sa ešte vedie spoločné trestné stíhanie, nemôže byť spoluobvinený vypočutý o trestnej činnosti iného spoluobvineného ako svedok, a to ani vtedy, keď vypovedá o trestnom čine, pre ktorý sám nie je trestne stíhaný. V takejto situácii môže vypovedať len vo forme výpovede obvineného. Zápisnicu o výpovedi, ktorú osoba, ktorá sa vypočúva ako svedok (prípadne by prichádzal do úvahy jej výsluch ako svedka, keby tu neboli prekážky uvedené v § 263 ods. 3 písm. a) Tr. por.), urobila v procesnom postavení spoluobvineného, možno prečítať len za podmienok § 263 ods. 3 Tr. por. Toto ustanovenie sa použije analogicky aj v prípade, ak sa proti osobám zúčastneným na trestnom čine (spolupáchatelom, účastníkom, podielnikom a pod.) viedlo trestné stíhanie od začiatku samostatne a niektorá z týchto osôb je vypočúvaná ako svedok (prípadne by prichádzal do úvahy jej výsluch ako svedka, keby tu neboli prekážky uvedené v § 263 ods. 3 písm. a/ Tr. por.) v trestnej veci inej, na trestnom čine zúčastnenej osoby.

6.45. Na svedka I. sa vzťahuje R 60/2003 - I. Ak bol svedok, ktorý bol skôr spoluobvineným, zúčastneným na trestnom čine obvineného, proti ktorému vypovedá, má vždy právo odmietnuť výpoveď podľa § 130 ods. 2 Trestného poriadku a to aj vtedy, keď sa trestné stíhanie proti nemu už právoplatne skončilo. Ak svedok využije toto svoje právo, jeho skoršiu výpoveď nemožno so zreteľom na dikciu § 263 ods. 3 Trestného poriadku prečítať (pozri aj R 38/1968, R 56/1994, R 2/1997, R 3/2002, R 2/2003).

6.46. K znaleckým posudkom KEU PZ obžalovaný poukázal na R 9/1992, podľa ktorého znalecký posudok, ktorý neobsahuje odtlačok pečiatky znalca a doložku znalca, nemožno v trestnom konaní použiť ako znalecký dôkaz, pokiaľ sa tieto nedostatky neodstránia. Posudky KEU PZ týmto nedostatkom trpia, okrem iných.

6.47. Vo vzťahu k zisťovaniu skutkového stavu veci bez dôvodných pochybností poukázal obžalovaný na rozhodnutia R 22/1968, R 38/1968, R 46/1963, R 6/1970, R 37/1971, R 56/1994, ktoré citoval. Ďalej namietal, že v skutkovej vete je uvedené „v presne nezistenom mieste, presne nezistenom čase a presne nezistených osôb“, podľa neho takto nemôže skutková veta znieť, čo potvrdzuje aj rozhodnutie PL ÚS 13/2013.

6.48. V ďalšom obžalovaný poukázal na pravidlá, ktoré platia pri hodnotení dôkazov, poukazujúc pritom na závery vyplývajúce z rozhodnutia III. ÚS 332/2009 a R 6/1970, uvádzajúc, že voľné hodnotenie dôkazov sa opiera okrem iného tiež o povinnosť súdu vyhodnotiť všetky vykonané dôkazy bez zreteľa na to, či potvrdzujú, alebo vyvracajú tvrdenia účastníkov, a v neposlednom rade tiež o zásady formálnej logiky. Zásada voľného hodnotenia dôkazov však má svoje limity. Súd je totiž pri hodnotení dôkazov viazaný skutkovým stavom veci, a teda nie je prípustný eklektický a neopodstatnený výber dôkazov smerujúci k jednostranným záverom. Zásada voľného hodnotenia dôkazov je limitovaná požiadavkou nadväznosti medzi skutkovými zisteniami súdu získanými v procese dokazovania, úvahami súdu v procese hodnotenia dôkazov a jeho právnymi závermi (III. ÚS 332/2009).

6.49. Pri hodnotení jednotlivých dôkazov je potrebné zaoberať sa závažnosťou (vylúčenie dôkazov, z ktorých nie je možné odvodiť informácie o predmete dokazovania), vierohodnosťou (najmä existencia pomeru k páchatelovi a schopnosť vnímať a reprodukovať prežité udalosti) a pravdivosťou (či je obsah vykonaného dôkazu jednotlivo aj v súhrne s ostatnými dôkazmi pravdivý) jednotlivých dôkazov a zároveň uviesť, čo z dôkazov ku stíhanej trestnej činnosti vyplýva, v akej kvalite, a ktoré dôkazy preukazujú tú – ktorú dokazovanú skutkovú okolnosť. Ak má súd vyhodnotiť vierohodnosť dvoch v podstatných bodoch odlišných dôkazov, nemôže nevierohodnosť jedného z tých dôkazov odôvodniť len okolnosťami, ktoré svedčia o vierohodnosti druhého dôkazu (viď. R 6/1970). Je nevyhnutné zamerať sa na skutočnosti, ktoré sú súčasťou skutkovej podstaty stíhaného trestného činu, nakoľko tieto majú primárny význam pre posúdenie, či sa obžalovaný trestného činu skutočne dopustil. Súd je tak povinný abstrahovať tie skutkové okolnosti, ktoré majú trestnoprávnu relevanciu a zrozumiteľne odôvodniť, či tieto skutočnosti boli v trestnom konaní preukázané, teda či prokurátor uniesol dôkazné bremeno. Je však potrebné vyvarovať sa domnienkam a predpokladom, a v prípade ak zostane nejaká skutková okolnosť sporná, je potrebné aplikovať zásadu „in dubio pro reo“.

6.50. S poukazom na vyššie uvedené obžalovaný v konečnom návrhu žiadal, aby krajský súd napadnutý rozsudok zrušil a aby ho oslobodil spod obžaloby v bode 1/, nakoľko tento skutok nespáchal.

7. Obžalovaný v písomnom podaní, označenom ako žiadosť o prepustenie z väzby a o zmenu právnej kvalifikácie, doručenom krajskému súdu 21. novembra 2023, uplatnil aj odvolacie námietky, posudzujúc jeho podanie podľa obsahu, preto ich krajský súd zostručnene rozvedie, napriek tomu, že sú sčasti totožné s námietkami uplatnenými vyššie v texte.

7.1. Obžalovaný v tomto podaní poprel spáchanie skutku pod bodom 1/ rozsudku okresného súdu a jeho právnu kvalifikáciu označil za nesprávnu. Svedok D. potvrdil vo svojej výpovedi, že číslo uvedené v skutku používal on, súdy svedkovi neveria, obžalovaný nevie prečo. Vrecko zaistené D. sa nezhoduje s vreckom, ktoré je súčasťou spisu ani podľa fotodokumentácie, ani podľa rozmerov. Vrecká zn. IKEA zaistené pri domovej prehliadke sa nemali porovnávať s biologickými stopami D., ani iných osôb, čo je chybou. Zo zadržaného mobilu Iphone s tel. č. XXXX XXX XXX, nebola zistená žiadna nezákonná činnosť.

7.2. Svedok I., ktorý drogy kupoval, sa dohadoval nie s ním, ale so svedkom D. na tel. č. XXXX XXX XXX, toto číslo používal svedok D., jeho svedok I. označil za A.. K nemu (obžalovanému) sa svedok I. vyjadril, že ho nikdy nevidel, žiaden predaj či odovzdanie drog nikdy nespravili.

7.3. Obžalovaný poukázal na to, že bol operatívne rozpracovaný 1 rok, od 11.1.2021, ktoré rozpracovanie považuje za porušenie ľudských práv a slobôd, najmä práva na rešpektovanie súkromného a rodinného života. Sledovanie po dobu 1 rok bez povolení je protizákonné.

7.4. Napriek tomu po takúto dlhú dobu nebol spozorovaný pri žiadnej trestnej činnosti. Nebol spozorovaný ani s I., ani I.. Svedok I. na hlavnom pojednávaní povedal pravdu, že ho (obžalovaného)

nepozná, v prípravnom konaní bol na výpoveď navádzaný políciou pod príslubom prepustenia z väzby a zníženia trestu. Svedok I. bol v tom čase trestne stíhaný, sám sa priznal, že drogy predával. Obaja títo svedkovia v prípravnom konaní vypovedali účelovo, s cieľom zabezpečiť si beztrestnosť.

7.5. Svedok L. na hlavnom pojednávaní uviedol, že mu on (obžalovaný) žiadne drogy nepredával, nedával ani neposielal. V prípravnom konaní tento svedok vypovedal krivo, lebo na neho vplyvala v tomto smere svedkyňa I.. A prečo by ju vlastne mal vyvíňovať, keď ona je podľa svojich slov len obeť? Dôkazy svedčia o tom, že ona je práve páchatel'.

7.6. Podľa obžalovanému mu právna kvalifikácia mala byť zmenená na § 171 ods. 1 Tr. zák. a to v oboch bodoch obžaloby. Pokiaľ prechovával doma len prázdny obal so stopami omamnej látky, mal byť oslobodený, pričom poukázal na Tpj 1/1998.

7.7. Na hlavnom pojednávaní došlo k výraznej zmene dôkaznej situácie v prospech obžalovaného, lebo svedkovia I., I. a L. potvrdili, že ho nepoznajú, čo obžalovaný tvrdí od samého začiatku. Tieto osoby nemajú pritom dôvod ho vyvíňovať, nakoľko ich nepozná. Uvedené spochybňuje výpovede svedkov I., D. a I., ktorí spolupracovali s OČTK s cieľom si zlepšiť svoju procesné postavenie.

7.8. V ďalšej časti odvolania sa obžalovaný venoval svedkyňi I., ktorá podľa neho klame skoro vo všetkom, berie drogy, predáva drogy, kontakt s osobami z drogového prostredia udržiavala aj po zadržaní obžalovaného, čo môže potvrdiť svedok R., pričom jeho nevypočutím okresný súd zmaril dôkaz o tom, že svedkyňa predávala drogy aj po zadržaní obžalovaného. Z operatívnych výstup vyplynulo, že svedkyňa I. sa pravidelne stretávala s osobou M. T., pričom boli zaznamenané aj predaje drog, no voči obžalovanému také záznamy nie sú. Zaistená váha neobsahovala žiadne odtlačky obžalovaného, nebola jeho, patrila svedkyňi I.. Vrecká zaistené pri prehliadke si dávala kúpiť práve I., čo vyplynulo z odposluchov. O drogách v skutku 1/ mala vraj vedieť len z počutia, tak ju inštruovali vypovedať OČTK. Z nahrávok z ÚVV Leopoldov medzi ním a svedkyňou, sa mu ona k tomu priznala a popisovala svoju nezákonnú činnosť.

7.9. Svedok D. klame. Klame o tom, že boli v to ráno na prevádzke len dvaja, svedok G. potvrdzuje, že on tam za nimi v to ráno prišiel. V objekte bol kamerový systém, OČTK si ho mohli zadovážiť. Svedok D. tvrdil, že vrecko, ktoré niesol, bolo zabelené v ďalšom vrecku, nebolo vidieť, čo je dnu, avšak dokazovanie tieto jeho tvrdenia nepotvrdili. D. priznal, že používal číslo XXXX XXX XXX, on sa stretol so záujemcom o drogu, on mal drogu pri sebe, obžalovaný ho na miesto len doviezol a potom sa otáčal a odchádzal. D. klamal o tom, že nie je konzumentom drog, neskôr to zmenil, že 2 až 3 krát si dal, náhodne si od obžalovaného mal vypýtať. Potom tvrdil, že vrecko mal od obžalovaného, neskôr povedal, že si vrecko vzal z barového pultu.

7.10. Okresný súd o tieto pochybné výpovede svedkov D. a I. ako nepriame dôkazy považoval za hlavný dôkaz, opak je však pravdou. Ich výpovede boli spochybnené výsluchmi svedkov I. a L..

7.11. Z vyššie uvedeného potom vyvodzoval obžalovaný závery o svojej nevine.

8. A v poslednom podaní, doručenom krajskému súdu 23. novembra 2023, označenom ako doplnenie odvolania uviedol nasledovného skutočnosti (zostručené).

8.1. V tomto trestnom konaní nie sú všetky stopy, ktoré boli zaistené 9.2.2022 a to vrecko z osobnej prehliadky D., ktorý bol bez označenia a s obsahom cca. 100 g pervitínu, tiež absentujú zaistené stopy z domovej prehliadky u obžalovaného, kde boli zaistené dve vrecká s označením IKEA. V tomto trestnom spise sa nachádzal len jedno vrecko, pričom sudca ani nevedel, odkiaľ toto vrecko pochádza a ako sa v spise objavilo.

8.2. Ďalej namietal procesnú nepoužiteľnosť svedeckých výpovedí svedkov I. a I., lebo tieto osoby sa samy dopúšťali trestnej činnosti, vypovedajú účelovo, aby si neprivodili trestné stíhanie, aby získali výhody, preto sú nedôveryhodní. V tejto súvislosti obžalovaný poukázal na judikatúru ESLP vo veci W. N. voči SR, Habran a Dalem proti Belgicku č. 43000/11, 49380/11 zo 17. januára 2017, či rozsudok Najvyššieho súdu SR sp. zn. 3To/8/2016, v ktorom bolo poukázané na rozhodnutie ESLP Molnikov proti Rusku, z ktorej judikatúry obžalovaný citoval.

8.3. Obžalovaný poukázal na to, že svedkovi D., I., I. N. I. neboli obvinení, hoci ich trestná činnosť je zrejmá, vypovedali len ako svedkovia, no svedkom nemôže byť ten, kto je podozrivý, či obvinený, preto sú ich výpovede nepoužiteľné.

8.4. Svedok I. odmietol vypovedať na hlavnom pojednávaní, súd ho k výpovedi prinútil, čím súd pomáhal prokurátorovi v dokazovaní viny, porušil tak svoju nestrannosť (R 118/2014). Je to zrejmé aj z toho, že okresný súd vyprodukoval nezákonný dôkaz, keď napísal, že obžalovaného svedok I. pri odchode z pojednávacej miestnosti potľapkal po pleci so slovami „drž sa A.“.

8.5. V ďalšom obžalovaný poukázal na uznesenie Generálnej prokuratúry SR zo 16.5.2022, IV/3/Pz 24/22/1000, z ktorého vyplýva, že podozrivá osoba (ak jej nebolo vznesené obvinenie) môže zastávať procesné postavenie svedka v prípade, že jej bolo dočasne odložené vznesenie obvinenia podľa § 205 ods. 1, ods. 2 Tr. por. V tejto trestnej veci nič také zo spisového materiálu nevyplýva, preto sú výpovede týchto osôb ako svedkov procesne nepoužiteľné. Obžalovaný poukázal na to, že nie jeho povinnosťou, aby to skúmal a posudzoval, to je povinnosťou súdu preskúmať a svoje závery riadne odôvodniť. Zdôraznil, že svedkovia I. a D. boli zadržaní s ním pri čine, boli ako podozriví.

8.6. Svedok D. užíva drogy, čo preukázalo dokazovanie v tejto veci. Svedok G. potvrdil, že čakal na obžalovaného, keď šiel odvieť D., čakal na obžalovaného, kedy sa vráti. D. klame, keď tvrdí, že nevedel, čo malo byť vo vrecku, vrecko bolo priehľadné, čo potvrdzuje aj fotodokumentácia. Výpoveď svedka D. je od samého začiatku preukázateľne účelová. Rovnako postup vyšetrovateľa je nezvyčajný a účelový.

8.7. Ďalej sa obžalovaný venoval „absencii dôkazov“. Zdôraznil, že v konaní boli vypočuté aj iné osoby ako svedkovia a to Q., Q., Q., I., U., I., L., V., B., V., D., G., no žiaden z nich ho z drogovej trestnej činnosti neusvedčoval, niektorí ho ani nepoznali. Svedkovia I., I. a L. síce vypovedali v jeho neprospech, no neskôr výpovede zmenili, čo aj riadne zdôvodnili. Treba veriť ich zmeneným výpovediam.

8.8. Obžalovaný namietal, že okresný súd odignoroval jeho dôkazné návrhy na výsluch svedkov P., R. a Q., čím bolo porušené jeho právo na spravodlivý proces.

8.9. Jeho ďalšia argumentácia v tomto podaní sa už vzťahovala k otázke väzby, keďže súčasne žiadal aj o prepustenie z nej.

9. Prokurátor sa k odvolacím námietkam obžalovaného nevyjadril.

10. Spisový materiál bol Krajskému súdu v Trnave (ďalej len krajský súd) riadne predložený na rozhodnutie o odvolaní obžalovaného 26. septembra 2023.

11. Za účelom prejednania odvolania obžalovaného nariadil krajský súd termín verejného zasadnutia na 30. novembra 2023, na ktorom zabezpečil osobnú účasť prokurátora krajskej prokuratúry a obhajcu obžalovaného. Účasť obžalovaného bola zabezpečená formou z ÚVV a ÚVTOS Leopoldov prostredníctvom video-konferenčného zariadenia podľa § 61b Tr. por., pričom obhajoba voči tomuto postupu neuplatnila žiadne výhrady.

11.1. Obžalovaný v priebehu odvolacieho konania písomne požiadal o zmenu ustanoveného obhajcu z dôvodu, že si tento riadne neplní svoje povinnosti, ktorú žiadosť na verejnom zasadnutí zobral späť, preto o nej krajský súd nekonal.

11.2. Keďže bola táto trestná vec na verejnom zasadnutí právoplatne skončená, nebolo potrebné rozhodovať ani o žiadosti obžalovaného o prepustenie z väzby na slobodu, ktorú si v priebehu odvolacieho konania obžalovaný podal, o čom boli strany konania vyrozumené.

11.3. Pokiaľ ide o priebeh verejného zasadnutia, krajský súd dokazovanie nedopíňal, nakoľko v tomto smere žiadne návrhy neboli. V rámci konečných návrhov prokurátor navrhol odvolanie obžalovaného zamietnuť v zmysle § 319 Tr. por. ako nedôvodné. Obhajca obžalovaného žiadal rozhodnúť v intenciách podaného odvolania a obžalovaný sa pridržiaval svojich písomných podaní a dodal, že je nevinný, previnil sa jedine tým, že užíval drogy v skúšobnej dobe, hoci to mal zakázané.

11.4. Podľa § 315 Tr. por., o odvolaní proti rozsudku okresného súdu rozhoduje krajský súd. O odvolaní proti rozsudku Špecializovaného trestného súdu rozhoduje najvyšší súd.

Podľa § 317 ods. 1 Tr. por., ak nezamietne odvolací súd odvolanie podľa § 316 ods. 1 alebo nezruší rozsudok podľa § 316 ods. 3, preskúma zákonnosť a odôvodnenosť napadnutých výrokov rozsudku, proti ktorým odvolateľ podal odvolanie, ako aj správnosť postupu konania, ktoré im predchádzalo. Na chyby, ktoré neboli odvolaním vytýkané, prihliadne len vtedy, ak by odôvodňovali podanie dovolania podľa § 371 ods. 1.

Podľa § 319 Tr. por. odvolací súd odvolanie zamietne, ak zistí, že nie je dôvodné.

Podľa § 321 ods. 1 Tr. por. odvolací súd zruší napadnutý rozsudok aj

- a) pre podstatné chyby konania, ktoré napadnutým výrokom rozsudku predchádzali, najmä preto, že boli porušené ustanovenia, ktorými sa má zabezpečiť objasnenie veci alebo právo obhajoby,
- b) pre chyby v napadnutých výrokoch rozsudku, najmä pre nejasnosť alebo neúplnosť jeho skutkových zistení alebo preto, že sa súd nevysporiadal so všetkými okolnosťami významnými pre rozhodnutie,
- c) ak vzniknú pochybnosti o správnosti skutkových zistení napadnutých výrokov, na ktorých objasnenie treba dôkazy opakovať alebo vykonať ďalšie dôkazy,
- d) ak bolo napadnutým rozsudkom porušené ustanovenie Trestného zákona,
- e) ak je uložený trest neprimeraný, alebo
- f) ak je rozhodnutie o uplatnenom nároku poškodeného na náhradu škody v rozpore so zákonom.

Podľa § 322 ods. 1 Tr. por., ak po zrušení napadnutého rozsudku alebo niektorej jeho časti treba urobiť vo veci nové rozhodnutie, vráti odvolací súd vec súdu prvého stupňa, aby ju v potrebnom rozsahu znovu prejednal a rozhodol, len vtedy, ak by doplnenie konania odvolacím súdom bolo spojené s neprimeranými ťažkosťami alebo by mohlo viesť k iným skutkovým záverom.

Podľa § 322 ods. 3 Tr. por., odvolací súd rozhodne sám rozsudkom vo veci, ak možno nové rozhodnutie urobiť na podklade skutkového stavu, ktorý bol v napadnutom rozsudku správne zistený alebo doplnený dôkazmi vykonanými pred odvolacím súdom. V neprospech obžalovaného môže odvolací súd zmeniť napadnutý rozsudok len na základe odvolania prokurátora, ktoré bolo podané v neprospech obžalovaného; vo výroku o náhrade škody tak môže urobiť aj na podklade odvolania poškodeného, ktorý uplatnil nárok na náhradu škody.

11.5. Krajský súd v Trnave ako súd odvolací podľa § 315 Tr. por. preskúmal napadnutý rozsudok v zmysle § 316 Tr. por. a zistil, že v prípade odvolania obžalovaného nie je dôvod na jeho zamietnutie v zmysle § 316 ods. 1 Tr. por., ani na zrušenie napadnutého rozsudku podľa § 316 ods. 3 Tr. por., lebo odvolanie podala oprávnená osoba, v zákonom stanovenej lehote a proti výrokom, proti ktorým je tento opravný prostriedok prípustný. Následne postupom podľa § 317 ods. 1 Tr. por. krajský súd preskúmal zákonnosť a odôvodnenosť napadnutých výrokov rozsudku, ako aj správnosť postupu konania, ktoré im predchádzalo a dospel k záveru, že odvolanie obžalovaného je sčasti dôvodné.

K výroku o vine a konaniu, ktoré mu predchádzalo

12. Pokiaľ ide o konanie, preskúmaním obsahu spisového materiálu krajský súd zistil, že okresný súd na hlavnom pojednávaní vykonal všetky dôkazy potrebné pre objektívne a zákonné rozhodnutie, tieto dôkazy vyhodnotil individuálne a v ich súhrne podľa pravidiel uvedených v § 2 ods. 12 Tr. por. a dospel k správne záveru o vine obžalovaného. Následne v odôvodnení napadnutého rozsudku okresný súd v súlade s ust. § 168 ods. 1 Tr. por. správne uviedol, ktoré skutočnosti vzal za dokázané, o ktoré dôkazy svoje skutkové zistenia opiera a akými úvahami sa spravoval pri hodnotení vykonaných dôkazov, najmä ak si navzájom odporovali.

12.1. Krajský súd je toho názoru, že odôvodnenie napadnutého rozsudku je presvedčivé a spĺňa kritériá predpokladané ust. § 168 ods. 1 Tr. por. Krajský súd voči odôvodneniu napadnutého rozsudku nemá podstatné výhrady, preto naň odkazuje bez potreby na tomto mieste príslušné argumenty opakovať. Tam kde výhrady krajský súd má, to rozvedie ďalej v texte.

12.2. Súčasne krajský súd na tomto mieste pripomína, že v dvojinstančnom súdnom konaní rozhodnutia súdu prvého a druhého stupňa tvoria jednotu, preto je nadbytočné, aby krajský súd opakovane vo svojom rozhodnutí správne skutkové závery okresného súdu. Tiež platí, že odôvodnenie súdneho rozhodnutia v opravnom konaní nemá odpovedať na každú námietku alebo argument odvolateľa, ale iba na tie, ktoré majú rozhodujúci význam pre rozhodnutie o odvolaní a zostali sporné, alebo sú nevyhnutné na doplnenie dôvodov napadnutého rozsudku, ktorý sa preskúmava v odvolacom konaní.

K namietanému rozsahu vykonaného dokazovania

13. Pokiaľ ide o rozsah dokazovania, ktorý obžalovaný namietal, krajský súd pripomína, že jediným všeobecným pravidlom určujúcim rozsah dokazovania je zásada vyjadrená v ustanovení § 2 ods. 10 Tr. por., podľa ktorého sa postupuje tak, aby bol zistený skutkový stav veci, o ktorom nie sú dôvodné pochybnosti, a to v rozsahu nevyhnutnom na rozhodnutie. Avšak procesný predpis nestanovuje žiadne pravidlá, pokiaľ ide o mieru dôkazov potrebných na preukázanie určitej skutočnosti, ani váhu jednotlivých dôkazov, teda neupravuje otázku minimálneho množstva a kvality dôkazov potrebných na preukázanie viny obžalovaného.

13.1. Inak vyjadrené, zákon neurčuje a ani nemôže určiť konkrétne pravidlá, podľa ktorých by sa malo vychádzať pri určení rozsahu dokazovania. Je vecou vnútorného presvedčenia súdu, aby v rámci vlastnej úvahy ustálil, kedy je dokazovanie vykonané v rozsahu nevyhnutnom na jeho spravodlivé rozhodnutie. Súd, vykonávajúci dokazovanie vo veci nie je čo do rozsahu dokazovania viazaný návrhmi strán a nie je viazaný ani ich názormi, či predstavami o nevyhnutnosti vykonávať ďalšie dôkazy. Je výlučne na zvážení súdu, vykonanie ktorého z dôkazov má pre rozhodnutie veci podstatný význam a vykonanie ktorého naopak nie je právne významné, keďže pre vydanie rozhodnutia nie je podstatné, koľko dôkazov je vykonaných, ale aká je ich dôkazná sila. V zmysle uvedeného preto súd nie je povinný vyhovieť každému dôkaznému návrhu strany.

13.2. Vychádzajúc z vyššie uvedeného krajský súd po preskúmaní obsahu spisového materiálu konštatuje, že okresný súd po obdržaní obžaloby vykonal na hlavnom pojednávaní pomerne rozsiahle dokazovanie (opísané na str. 4 rozsudku), v rámci ktorého vykonal všetky dôkazy potrebné pre objektívne, stavu veci a zákonu zodpovedajúce rozhodnutie. Jednotlivé dôkazy potom správne okresný súd po obsahovej stránke rozviedol odôvodnení svojho rozsudku.

K odmietnutiu dôkazných návrhov obhajoby

14. Pokiaľ obhajoba namietala, že okresný súd odmietol postupom podľa § 272 ods. 3 Tr. por. vykonať nimi navrhnuté dôkazy, čím mal porušiť právo obžalovaného na obhajobu zásadným spôsobom, ide o námietky nedôvodné. Obhajobou navrhované dôkazy boli správne okresným súdom odmietnuté ako nadbytočné, resp. týkajúce sa okolností nepodstatných pre toto konanie, či uplatnené oneskorene. V trestnom konaní platia zákonom stanovené pravidlá pre zisťovanie skutkového stavu veci, podľa ktorých je potrebné zisťovať skutkový stav veci v rozsahu nevyhnutnom pre rozhodnutie. Zákon nestanovuje žiadne pravidlá, pokiaľ ide o mieru dôkazov potrebných na preukázanie určitej skutočnosti, ani váhu jednotlivých dôkazov. Inak povedané, Tr. por. neupravuje otázku minimálneho množstva a kvality dôkazov potrebných na preukázanie viny obžalovaného. Za porušenie práva na obhajobu zásadným spôsobom preto nemožno považovať obsah a rozsah vlastnej úvahy orgánov činných v trestnom konaní alebo súdu o voľbe použitých dôkazných prostriedkov pri plnení povinností podľa § 2 ods. 10 a ods. 11 Tr. por. ako aj vlastné hodnotenie dôkazov podľa § 2 ods. 12 Tr. por.

14.1. V rámci odvolacieho konania potom žiadne také dôkazné návrhy obhajoby, o ktorých by bolo treba osobitne rozhodovať, prednesené explicitne neboli, keď aj z konečných návrhov obžalovaného a jeho obhajcu na verejnom zasadnutí je zrejmé, že zotrvávajú len na tých dôkazných návrhoch, ktoré uplatnili pred okresným súdom a ktorým okresný súd nevyhoviel.

K namietanému spôsobu hodnotenia vykonaných dôkazov

15. Gro odvolacích námietok obžalovaného sa týkalo spôsobu, akým okresný súd vyhodnotil dôkazy, ktoré na hlavnom pojednávaní vykonal.

15.1. Ku kritike obžalovaného ohľadne spôsobu hodnotenia dôkazov krajský súd primárne uvádza, že v trestnom konaní platí zásada voľného hodnotenia dôkazov, podľa ktorej orgány činné v trestnom konaní a súd hodnotia dôkazy získané zákonným spôsobom podľa svojho vnútorného presvedčenia založeného na starostlivom uvážení všetkých okolností prípadu jednotlivito i v ich súhrne nezávisle od toho, či ich obstaral súd, orgány činné v trestnom konaní alebo niektorá zo strán. V súvislosti s hodnotením dôkazov platí aj druhé pravidlo, podľa ktorého, ak okresný súd postupoval pri hodnotení dôkazov dôsledne podľa § 2 ods. 12 Tr. por., teda že ich hodnotil na základe vnútorného presvedčenia založeného na starostlivom uvážení všetkých okolností prípadu jednotlivito i v ich súhrne a dospel k logicky odôvodneným skutkovým zisteniam, krajský súd nemôže napadnutý rozsudok zrušiť len preto, že by sám na základe svojho presvedčenia hodnotil tie isté dôkazy s iným do úvahy prichádzajúcim výsledkom. V takom prípade totiž nie je možné napadnutému rozsudku vytknúť žiadnu vadu v zmysle uvedeného ustanovenia (porovnaj R 53/1992).

15.2. Krajský súd tiež v súvislosti s hodnotením vykonaných dôkazov opakovane vo svojich rozhodnutiach prízvukuje, že právo na spravodlivý proces neznamena právo na to, aby bola strana konania pred všeobecným súdom úspešná, teda aby bolo rozhodnuté v súlade s jej požiadavkami, predstavami a právnymi názormi. Súd neporuší žiadne práva strany v konaní, ak sa neriadi jej výkladom všeobecne záväzných právnych predpisov. Rovnako súd neporuší žiadne práva strany v konaní, ak si neosvojí ňou navrhnutý spôsob hodnotenia vykonaných dôkazov, lebo proces dokazovania (a to nie len z hľadiska hodnotenia obsahu jednotlivých dôkazov, ale aj z hľadiska rozsahu dokazovania) je ovládaný zásadou voľného hodnotenia, kedy po vykonaní logických úsudkov v kontexte všetkých vo veci vykonaných dôkazov dochádza k vydaniu meritórneho rozhodnutia. Zákon pritom neurčuje a ani nemôže určiť konkrétne pravidlá, podľa ktorých by sa malo vychádzať v konkrétnom prípade pri určení rozsahu dokazovania alebo pri hodnotení obsahu dôkazov, prípadne ich vzájomnej súvislosti. Jediným všeobecným pravidlom určujúcim rozsah dokazovania je zásada vyjadrená v ustanovení § 2 ods. 10 Tr. por., podľa ktorej orgány postupujú tak, aby bol zistený skutkový stav veci, o ktorom nie sú dôvodné pochybnosti, a to v rozsahu nevyhnutnom na rozhodnutie (porovnaj uznesenie Najvyššieho súdu Slovenskej republiky zo dňa 25.08.2015, sp. zn. 4Tdo/36/2015).

15.3. Podľa názoru krajského súdu okresný súd v procese hodnotenia dôkazov postupoval v súlade s pravidlami rozvedenými vyššie v texte, preto jeho skutkovým záverom nemožno nič vytknúť.

Ku skutku pod bodom 1/ výroku o vine rozsudku

16. Pokiaľ ide o skutok 1/, správne okresný súd zdôraznil, že obžalovaný je z neho jednoznačne usvedčený výpoveďami svedkov H. I., K. D. a H. I., závermi znaleckého skúmania a tiež výsledkami odpočúvania a záznamu telekomunikačnej prevádzky.

16.1. Z pohľadu krajského súdu je pritom treba primárnu pozornosť venovať práve prepisu záznamov z odpočúvania a SMS z telekomunikačnej prevádzky z tel. č. XXXX XXX XXX, keďže ide o dôležitý dôkaz. Okresný súd bol pri reprodukování obsahu týchto prepisov v texte odôvodnenia stručný, preto krajský súd túto komunikáciu bližšie rozvedie, keďže bola riadne na hlavnom pojednávaní oboznámená.

16.2. Treba k tomu ešte úvodom uviesť, že ide o zákonný dôkaz, keďže odpočúvanie bolo realizované po začatí trestného stíhania (tzv. vo veci) na základe príkazu vydaného 23.1.2022 pod sp. zn. 28Ntt/8/2022-2-V-OSTT sudcom okresného súdu, ktorý bol riadne odôvodnený a bol aj riadne na hlavnom pojednávaní oboznámený s tým, že záujmovou osobou bol A. B. a majiteľom účastníckej stanice spoločnosť VVTS s.r.o., v ktorej bol obžalovaný konateľom a spoločníkom. Odpočúvanie prebiehalo v čase určenom v príkaze útvarom na to určeným. Ide teda o zákonný dôkaz, ktorý je plne spôsobilým podkladom pre uznanie viny obžalovaného.

16.3. Z predmetnej SMS komunikácie (v spise na č. I. 389 a nasl.) vyplýva, že dňa 1.2.2022 (utorok) bol obžalovaný kontaktovaný osobou používajúcou tel. č. XXXX XXX XXX, registrovaným na O. P.. Používanie tel. č. tel. č. XXXX XXX XXX svedok I. pri výsluchu v prípravnom konaní priznal a dodal, že to on komunikoval s obžalovaným z tohto telefónneho čísla, nakoľko si chcel zakúpiť drogu. Riešiť osobu O. P., na ktorého bolo číslo registrované, ako svedka v tejto veci by tak bolo bezpredmetné, preto okresný súd nepochybil, keď takémuto návrhu nevyhovel.

Komunikácia bola nasledovná:

Svedok I. (11:49 hod.) „nazdar tu kamos z brezna bol som raz s bronou u teba pamatas? Mal som tu domacu fajnotu a chcel som sa spytat ci by si mi ty vedel za dobru cenu by som zobral aj 100vku hm?“

Obžalovaný (11:50 hod.) „čo je dobrá c“ „Ako sa má I.“

Svedok I. (12:05 hod.) „dobrá je aspon 35... a I. si nasla jedneho kokota a tak aj dopadla mali raziu ona sedi a ten debil neviem presne ale zaplteny boli obidvaja s fizlami a ako sa povie tak spolupracovali tak trosku s nimi takze tak“

Obžalovaný (12:44 hod.) „Krásne to som nevedel“

Na to obžalovaný prijal telefonický hovor na tel. č. XXXX XXX XXX v čase 12:51 hod. (!) z tel. č. XXXX XXX XXX registrovaného na B. C., kde ho volajúca osoba oslovuje slovom „Ahoj A.“ a pýta sa ho, ako sa má, on sa sťažuje, že má zdravotné problémy, bol celý víkend indisponovaný atď., teda je evidentné, že v tom čase bolo tel. č. XXXX XXX XXX v dispozícii obžalovaného.

Obžalovaný (13:46 hod.) ďalej píše svedkovi I. „Kedy by si sa chcel zastaviť“

Svedok I. (21:19 hod.) „vedeli by sme sa aj niekde na pol cesty?“

Svedok I. (2.2.2022, 9:07 hod.) „no dobre v pohode ale dohodni si to tak ze ja lowe nedam z ruky chapes....tak do konca tyzdna by som prisiel ak mozem teda upresnili by sme si este kedy napresno tak co ty na to?“

Obžalovaný (2.2.2022, 9:09 hod.) „Nerozumiem čo myslíš že nedáš kes z ruky“

Na to obžalovaný prijal telefonický hovor na tel. č. XXXX XXX XXX v čase 11:57 hod. z tel. č. XXXX XXX XXX registrovaného na B. C., kde ide podľa hlasu o komunikáciu tých istých osôb, ako deň predtým.

Na to obžalovaný prijal telefonický hovor na tel. č. XXXX XXX XXX v čase 12:30 hod. z tel. č. XXXX XXX XXX registrovaného na B. Q., kde ho táto svedkyňa oslovuje „počúvaj A.“ a riešia veci ohľadom ich spoločnej dcéry M., ktorá svedkyni vravela, že „obžalovaný má niečo v posteli, nejaký kufrík s nejakými sáčkami“ a svedkyňa Q. sa obžalovaného pýta, či u neho v byte nemohla ich dcéra prísť k nejakým veciam (k drogám – ide o komunikáciu v inotajoch)...lebo, že svedkyni sa zdá, že ich dcéra M. „ako keby fetovala alebo kerú piču“. Na čo obžalovaný svedkyni uvádza, že nemá čo a hento čo tam je, tak to je úplne, že vákuovo, že on inak všetko uprace. Tiež jej vraví, že u neho na byte ani nebola, že bola u H. (svedkyne H. I.) a potom svedkyňa Q. obžalovanému dohovára, že prečo to (drogy) tam má, či sa chce dať zavrieť, že ich dcéry o tom môžu povedať spolužiakom. Na to obžalovaný vraví, že oni (deti) nič nevedia, na čo ho svedkyňa vyvádza z omylu, že ich deti nie sú jebnuté, obe to vedia, pričom obžalovaný jej oponuje.

Na to pokračuje komunikácia medzi obžalovaným a svedkom I., kde svedok I. na SMS z obeda časom 18:52 (2.2.2022) odpovedá „No z ruky do ruky normalne ziadne ze daj pockaj tu ok?“ na čo obžalovaný časom 18:53 hod. odpovedá „Clasica“.

Ďalšia komunikácia, ktorá nadväzuje na predchádzajúcu, je komunikácia zo 7.2.2022, kde časom 9:09 hod. svedok I. píše obžalovanému „Tento tyzden by som dobehol len som chcel este vediet farba toho dielu je cervena ruzova alebo taka nejaka?“ Odpoveď obžalovaného časom 9:15 hod. „Medzi tým niečo ale môže sa to zmeniť lebo táto farba je už u konca“

Ďalšia komunikácia, ktorá nadväzuje na predchádzajúcu, je komunikácia z 8.2.2022, kde časom 9:23 hod. svedok I. píše obžalovanému „Zajtra by sa dalo zastaviť sa“, odpoveď obžalovaného časom 10:19 hod. „mohol kedy?“, svedok odpovedá „okolo 9 rano“, na čo obžalovaný píše časom 17:49 hod. svedkovi „Ok ak sa niečo zmení daj vedieť“.

Ešte v ten istý deň, 8.2.2022 komunikuje obžalovaný z tel. č. XXXX XXX XXX s ďalším tel. č. XXXX XXX XXX registrovaným na VVTS s.r.o., ktoré používa v tom čase svedkyňa I. a pýta sa jej, či mu dala do kapsičky ten sypací vak, ona vraví, že nedala, že je v skrinke pod tým oným, pod tú váhu a pod tými novinami a na to jej obžalovaný vraví, že dojde k nim „K. náš“ (svedok K. D.) na halušky, lebo že strašne ľúbi halušky, svedkyňa ho zdraví a vraví im obom, že nech príde, že jej to nevadí, na čo obžalovaný vraví, že jemu to vadí, ale že ona je jeho láska a ľúbi ju.

V kritický deň 9.2.2022 (7:43 hod.) píše svedok I. z tel. č. XXXX XXX XXX obžalovanému na tel. č. XXXX XXX XXX, že „Cau som na ceste mohli by sme sa stretnúť pri nejakom tesku alebo niecom takom posli mi adresu nejaku co hodim do navigacky“, obžalovaný odpovedá 7:47 hod. „A. X“, svedok obratom 7:53 hod. „O 9 pise ze sme tam“, obžalovaný obratom „Ok“.

Na to obžalovaný časom 7:54 hod. telefonuje z tel. č. XXXX XXX XXX na telefónne číslo XXXX XXX XXX registrované na osobu O. P., ktorému (svedkovi) vraví, že dnes prídu tí jeho kamaráti, že nevie, či to nepodcenil, že prídu do hodiny, že ako to vymyslia, aby to nebola kokotina, lebo že on dobehne (za svedkom).

Svedok I. z tel. č. XXXX XXX XXX píše obžalovanému na tel. č. XXXX XXX XXX časom 8:59 hod. SMS, že „Minutka“ odpoveď obžalovaného obratom „Aj ja“.

Na to obžalovanému na tel. č. XXXX XXX XXX časom 9:03 hod. telefonuje z tel. XXXX XXX XXX registrovaného na osobu O. P., ktoré obžalovaný dvihne a osloví volajúceho „B.“, tento sa obžalovaného pýta, kam ide, on mu vraví, že vyrazil na stretnutie, že svedok I. tam dorazí s niekým a obžalovaný nevie s kým, bojí sa o to, kto je ten druhý chlap, pýta sa svedka ako to vymyslia, následne sa dohodnú, že sa ešte stretnú na pumpe OMV, on sa pýta na ktorú a obžalovaný ho naviguje. Tu sa stretnú časom 9:06 hod., nakoľko obžalovaný volá svedkovi, že je už tu vedľa neho.

Na to 9.2.2022 (9:08 hod.) píše svedok I. z tel. č. XXXX XXX XXX obžalovanému na tel. č. XXXX XXX XXX, že „Tu som pri rybarských potrebách“, obžalovaný odpovedá 9:11 hod. „Si na super béčku“. Ako posledná príde obžalovanému na tel. č. XXXX XXX XXX časom 10:03 hod. SMS od tel. č. XXXX XXX XXX registrovaného na VVTS s.r.o., ktoré používa v tom čase svedkyňa I. s textom „Potrebujem auto“.

16.4. Táto, podrobne vyššie v texte rozpísaná, telefonická a SMS komunikácia je kľúčový a súčasne objektívny dôkaz, na ktorom stojí vina obžalovaného. Je z nej evidentne zrejmé, že od počiatku so svedkom I. komunikoval ohľadom predaja 100 gramov pervitínu práve obžalovaný, nie svedok K. D., ani nikto iný. Je to evidentné z časových súvislostí tejto legálne monitorovanej telefonickej komunikácie, najmä zo dňa 2.2.2022, kedy krátko po SMS komunikácii so svedkom I. následne obžalovaný dlhšie telefonuje so svedkyňou Q. a bavia sa o svojich deťoch, čo nepochybne spája obžalovaného s týmto telefónnym číslom v danom mieste a čase. Že aj dňa 8.2.2022 používal tel. č. XXXX XXX XXX práve obžalovaný, svedčí jeho komunikácia so svedkyňou I., s ktorou komunikoval na tel. č. XXXX XXX XXX registrovanom na VVTS s.r.o., ktoré ona používala v tom čase. A rovnako je tomu aj v kritický deň 9.2.2022, keď ten istý mužský hlas, ktorý komunikoval 2.2.2022 o svojich deťoch so B. Q. a 8.2.2022 so svojou „láskou“ svedkyňou I., komunikuje s osobou O. P. z tel. č. XXXX XXX XXX krátko (pár minút) pred dohodnutým stretnutím a vyjadruje mu svoje obavy o tom, ako dnešný obchod prebehne, či bude mať kupujúci peniaze, kto ďalší s kupujúcim na miesto príde a pod. Stretnutie obžalovaného s osobou stotožnenou ako O. P. dňa 9.2.2022 potvrdilo aj legálne realizované sledovanie obžalovaného. Tomu, že tel. č. XXXX XXX XXX v ten deň používal práve obžalovaný, svedčí aj ďalší fakt, že obžalovanému svedkyňa H. I. (netušiac, že prebehla policajná akcia) píše o 10:03 hod., že „potrebuje auto“. Logicky písala obžalovanému, lebo on si v ten deň ráno od nej požičal jej auto VW GOLF, čo vyplynulo aj z jej výpovede. Pritom práve v aute VW Golf sa na miesto činu obžalovaný spolu so svedkom D. dostavili a následne v ňom aj z miesta činu pred políciou obžalovaný po vystúpení svedka D. z vozu unikol, čo rovnako vyplynulo z vykonaného dokazovania. Bezpečne tak bolo preukázané, že 9.2.2022 tel. č. XXXX XXX XXX používal práve obžalovaný, ktorý z neho volal bezprostredne pred skutkom s O. P. U svedka D. žiaden mobil zaistený v deň skutku nebol a tel. č. XXXX XXX XXX mala zjavne v dispozícii v ten deň svedkyňa I.

16.5. Predmetom obchodu (tzv. dílu, kšeftu) pritom bolo práve to množstvo drogy, o ktoré žiadal svedok I. v SMS komunikácii (prejavil záujem o 100vku za dobrú cenu, za ktorú cenu považoval 35 €, chcel by z toho červeného resp. ružového, ak ešte je), pričom pri akcii bolo zaistených 98,94 gramov metamfetamínu ružovkastej farby, teda bez 1 gramu to množstvo, ktoré svedok chcel, na čo správne poukázal aj okresný súd. Ďalej možno poukázať na to, že tento svedok chcel tu „domacu fajnotu“, pričom znalecké skúmanie potvrdilo, že aj išlo o „fajnotu“, keďže priemerná koncentrácia účinnej látky bola 72,4 % hmotnostných, teda išlo o metamfetamín vysokej čistoty, resp. kvality. Že cena 35 € za gram bola „dobrá cena“ svedčí aj odborné vyjadrenie NPJ, ktoré bolo na hlavnom pojednávaní riadne oboznámené a z ktorého vyplynulo, že cena za gram sa inak v Trnavskom kraji v danom čase pohybovala na úrovni 50 €. O tom, že obžalovaný disponoval s vreckom s tlakovým uzáverom, v ktorom metamfetamín bol uložený, svedčí jeho DNA na vrecku, čo vyplynulo zo znaleckého skúmania.

16.6. Ak do vyššie uvedeného kontextu priradíme výpovede svedkov I., D. a I., hoci s kritickým prístupom k obsahu ich výpovedí, tak získame ucelenú reťaz dôkazov, ktoré obžalovaného bezpečne zo skutku pod bodom 1/ usvedčujú a súčasne vylučujú inú (ním prezentovanú) alternatívnu skutkového deja.

K hodnoteniu výpovedí svedkov

17. Námietku obžalovaného, že výpovede svedkov I., D. a I. ale aj ďalších svedkov (I., L....) sú nezákonné, lebo títo svedkovia, ktorí sa sami mali na drogovej trestnej činnosti podieľať, mali byť v pozícii obvinených a nie svedkov, vyhodnotil krajský súd ako nedôvodnú.

17.1. Je pravdou, že tieto tri osoby (I., D. N. I.) spolu so svedkom Q. boli v tejto trestnej veci zadržané ako podozrivé, avšak nikdy neboli obvinené, celý čas vystupujú v procesnom postavení svedkov. Nie

je vecou súdov v tomto trestnom konaní skúmať, prečo tieto osoby obvinené neboli, uvedené bolo plne v kompetencii OČTK, resp. prokurátora, ktorý je dominus litis (z lat. pán sporu) prípravného konania. Obžaloba v tomto prípade bola podaná len na obžalovaného, konanie pred súdom sa pritom vedie na podklade obžaloby, čomu zodpovedá povinnosť súdov rozhodnúť o predmete obžaloby.

17.2. Krajský súd k tomu ďalej uvádza, že v obdobných veciach ESLP zastáva pomerne dlhodobý právny názor, podľa ktorého samotné použitie výpovedí svedkov podaných výmenou za beztrestnosť alebo za iné výhody samo osebe nepostačuje na to, aby súdne konanie bolo nespravodlivé (napr. rozsudok ESLP Lorse a ďalší proti Holandsku zo 4. februára 2003, číslo sťažnosti 52750/99). Vo svojej novšej judikatúre však ESLP zvýraznil tú skutočnosť, že riziko vyplývajúce z použitia výpovedí tzv. kajúcnikov sa nesmie podceňovať, pričom na účely konečného posudzovania spravodlivosti trestného konania je nutné prihliadať na skutočnosť, či vnútroštátne orgány podrobili výpovede tzv. kajúcnikov primeranému stupňu preskúmania (§ 59 a § 60 rozsudku ESLP A. proti Slovenskej republike z 12. novembra 2019, číslo sťažnosti 45084/14). Rovnako ESLP podotkol, že konajúce súdy sú osobitne povinné zohľadňovať dôkaz pochádzajúci od svedka, ktorý bol sám zapletený v danom trestnom čine, a z tohto dôvodu ho posúdiť kvalifikovanejším spôsobom ako akýkoľvek iný dokaz. Pojem svedok vyplývajúci z čl. 6 ods. 3 písm. d) dohovoru je podľa judikatúry ESLP potrebné vykladať autonómne tým spôsobom, že ide o každého svedka, ktorého výpoveď môže slúžiť ako podklad pre meritórne rozhodnutie, a to bez ohľadu na to, či ide o svedka v užšom slova zmysle alebo svedka, ktorý bol pred vylúčením jeho trestnej veci na samostatné konanie vo vzťahu ku sťažovateľovi spoluobvineným (obdobne § 45 rozsudku ESLP Luca proti Taliansku z 27. februára 2001, číslo sťažnosti 33354/96) (pozri Nález Ústavného súdu Slovenskej republiky č. k. IV. ÚS 546/2020 z 23. februára 2021).

17.3. Práve v predchádzajúcom bode opísanou optikou krajský súd pristupoval k hodnoteniu výpovedí kľúčových svedkov I., D. a I., ktorí v tejto veci obvinení neboli.

17.4. Pokiaľ ide o výpoveď svedka I., tento na hlavnom pojednávaní odoprel vypovedať s tým, že by si mohol privodiť nebezpečenstvo trestného stíhania. Správne sa v takom prípade na návrh prokurátora čítala jeho výpoveď z prípravného konania, ktorá bola realizovaná po vznesení obvinenia, tzv. kontradiktórne. Jeho svedecká výpoveď z prípravného konania je teda zákonný dôkaz, o ktorý je možné oprieť vinu obžalovaného. Tento svedok v nej podrobne opísal priebeh toho, ako sa dohadovali s obžalovaným na predaji drog a ako kritický deň prebiehal. Jeho výpoveď navyše koreluje s vyššie spomínaným prepisom z odpočúvania a záznamu telekomunikačnej prevádzky, ako aj s výsledkami sledovania obžalovaného v daný deň a taktiež so zaistovacími úkonmi, ktoré sú zachytené v oboznámených zápisniciach o týchto úkonoch.

17.5. Pokiaľ ide o obžalovaným akcentovaný fakt, že tento svedok pri svojom výsluchu uviedol, že „vystúpili sme z auta, prišiel tento A. a už nás zadržali“, pričom reálne z vozidla VW Golf vystúpil svedok D., tak táto diskrepancia podľa názoru nepotvrďuje verziu obžalovaného, že obchod so svedkom dohodol práve svedok D.. Uvedené totiž bezpečne vyvracia vyššie uvedená telefonická a SMS komunikácia. Ďalej k tomu možno uviesť, že sám svedok I. uviedol, že A. B. nepozná, v minulosti ho videl len raz na 5 minút asi pred pol rokom, pričom nakoľko si stretnutie svedok dohadoval cez SMS komunikáciu s A. ako sám uvádza, tak logicky čakal, že z auta vystúpi na dohodnutom mieste osoba, s ktorou sa dohodol, teda A.. Tento svedok netušil, že obžalovaný je veľmi opatrný, že svoj postup pri odovzdaní drog opakovane konzultoval v ten deň telefonicky s O. P., ktorému vravel, že „prídu za ním tí jeho kamoši“, vyjadroval mu svoje obavy o tom, ako „to celé prebehne, či budú mať keš“. Teda svedok I. netušil, že obžalovaného z opatrnosti napadlo namiesto seba poslať za svedkom I. s drogami svedka D..

17.6. Vyššie uvedené potom koreluje s SMS komunikáciou medzi svedkom I. a obžalovaným, kde svedok I. chcel, aby obchod prebehol takpovediac klasicky z rúčky do rúčky, že „on keš nedá z ruky“, na mu obžalovaný odpovedal, že „Clasica“ pričom obžalovaný sa pre zmenu obával, či bude mať svedok dosť hotovosti, keďže deň predtým riešil I. s O. P., že by to chcel „na sekeru“, či mu nevie s tým pomôcť. To práve svedčí o tom, že sa obžalovaný a svedok I. dobre nepoznali, nedôverovali jeden druhému, išlo o ich druhé stretnutie ako tvrdil svedok I.. O tom, aký bol obžalovaný opatrný pri predaji drog svedčí aj prepis hovoru z 30.1.2022 (18:57 hod.), kde obžalovaný komunikuje z tel. č. XXXX XXX XXX s inou osobou používajúcou tel. č. XXXX XXX XXX, ktorej uvádza, aby nikomu nič viac nespomínala a vytyka tejto osobe, že on „má odozvy“ od dvoch ľudí, že „vedia, od koho to je,“ že keď to takto pôjde ďalej, tak sa s ním obžalovaný viac nebude baviť.

17.7. Rovnako ako okresný súd, aj krajský súd výpoveď svedka D. považoval za pravdivú. Tento svedok od začiatku opisuje priebeh skutku v tej kľúčovej dejovej línii rovnako, keď uvádzal, že ho obžalovaný v ten deň požiadal o odovzdanie nejakého vrecka tretej osobe a on to pre neho chcel spraviť ako službu, nakoľko mu bol vďačný za to, že mu dal prácu. Išiel s ním takto prvý krát niečo zaniešať, nič za to sľúbené od obžalovaného nemal. Nevidel, čo je vo vrecku, bolo to zabalené, tušil, že niečo nekalé, predpokladal, že sú to drogy. Svedok tiež potvrdil, že išli autom VW Golf, on bol ako spolujazdec, že sa cestou na A. zastavili na parkovisku pri OMV alebo Lidl, už nevie presne, pričom obžalovaný sa tam rozprával s nejakým kamarátom. Z výsledkov sledovania a tiež odpočúvania vyplynulo, že sa tam skutočne stretol s O. P. a komunikoval s ním, čo v tejto časti potvrdzuje pravdivosť výpovede svedka D.. Následne svedok D. spolu s obžalovaným prišli autom na miesto stretnutia, kde svedok z vozidla vystúpil a niesol podľa pokynu obžalovaného vrečko osobám, ktoré stáli pri čiernom „Superbėčku“, ktoré osoby on nepoznal, obžalovaný tam čakal v aute. Svedok uviedol, že vrečko nebolo jeho, on s nikým nič nedohadoval, nevie, prečo to obžalovaný na neho tvrdí. Ďalej svedok uviedol, že on svoj „tlačítkový“ mobil na toto stretnutie nebral, nechal ho v robote na stole, už nevie, aké mal tel. číslo, ale kartu mu do neho dal obžalovaný, riešili cez ten mobil pracovné veci. U svedka D. pri osobnej prehliadke žiaden mobilný telefón zaistený nebol a ani pri prehliadke osobného motorového vozidla VW Golf „tlačítkový“ mobilný telefón zaistený nebol, v tomto svedok rovnako neklamal. Pri odstraňovaní rozporov oproti výpovedi z prípravného konania svedok potvrdil, že v prípravnom konaní vravel pravdu, vtedy si to lepšie pamätal. Vo výpovedi teda bol konzistentný.

17.8. Rovnako ako okresný súd, aj krajský súd za pravdivú považoval výpoveď svedkyne I., ktorá uviedla, že mala subjektívnu vedomosť od obžalovaného, že sa má stretnúť 9.2.2022 s nejakými ľuďmi, ktorí nie sú z A. za účelom predaja pervitínu, deň pred skutkom túto drogu u obžalovaného videla, bola vo vrecku s tlakovým uzáverom, obžalovaný si od nej ráno vzal jej auto VW GOLF, vedela, že na stretnutie s týmito osobami pôjde aj so svedkom D., s ktorým obžalovaný spoločne pracoval na nejakej prerábke budovy (na B. S.), potvrdila, že tel. č. XXXX XXX XXX používal obžalovaný, pričom ona používala tel. č. XXXX XXX XXX. Používanie týchto telefónnych čísiel potvrdzujú aj výsledky odpočúvania a záznamu telekomunikačnej prevádzky. Pri odstraňovaní rozporov oproti skoršej výpovedi z prípravného konania svedkyňa potvrdila, že v prípravnom konaní vravela pravdu, teraz si už nepamätala, tí chlapani mali byť z I. I., pričom je pravda aj to, že obžalovaný chcel svedka D. použiť pri odovzdaní drog ako prostredníka. V prípravnom konaní vypovedala pravdu, nikto ju nenútil, žiadne výhody jej vyšetrovateľ za jej výpoveď nesľuboval. Aj táto svedkyňa teda v podstatných bodoch vypovedala zhodne ako v prípravnom konaní.

17.9. Vyššie uvedení svedkovia napriek zákonnej možnosti odoprieť vypovedať túto možnosť nevyužili a svojimi výpoveďami usvedčujú obžalovaného. Súčasne však usvedčujú aj sami seba z účasti na drogovej trestnej činnosti a to bez toho, aby bol predznamenaný ďalší postup OČTK vo vzťahu k ich osobám, čo podľa názoru krajského súdu svedčí v prospech pravdivosti ich výpovedí, nie kalkulovania ako tvrdí obžalovaný. Je preto pochopiteľné a akceptovateľné, že pokiaľ títo svedkovia vypovedajú o vlastnej trestnej činnosti, sú ich výpovede v tejto časti opatrné (najmä v okolnostiach či užívajú drogy, aké, ako často, odkiaľ si ich zabezpečujú, či si ich kupujú, kde a za koľko a pod.).

17.10. Podstatné ale pre ustálenie viny obžalovaného z aktuálne súdenej trestnej činnosti je to, že výpovede týchto troch svedkov sú ohľadom kľúčovej dejovej línii – predaju metamfetamínu z 9.2.2022 – konzistentné, zapadajú do seba, vzájomne sa dopĺňajú a hlavne sú podporené aj ďalšími vo veci vykonanými dôkazmi, najmä výsledkami sledovania, prepismi záznamov o odpočúvaní telekomunikačnej prevádzky a SMS komunikácii a výsledkami znaleckého skúmania, ktoré okrem iného potvrdilo stopy DNA obžalovaného na zaistenom vrecku s obsahom metamfetamínu.

17.11. Podľa názoru krajského súdu neobstojí ani argument obžalovaného, že uvedení svedkovia sú nedôveryhodní preto, lebo sú užívatelia drog. Ani krajský súd nespochybňuje výsledky znaleckého skúmania, ktoré potvrdilo u svedkov I., D. a I. prítomnosť metamfetamínu v odobratých vzorkách krvi a moču, nakoniec svedkovia sami užívanie tejto drogy nepopierali. Treba však k tomu uviesť, že pokiaľ ide o stíhanie páchatel'a trestnej činnosti, ktorá spočíva v predaji drog, tak z logiky veci je jej objasňovanie postavené (okrem iného) na výpovediach osôb, ktoré sú konzumentami drog, pretože iné osoby by nemali dôvod páchatel'a kontaktovať za účelom ich kúpy. A práve preto je treba takéto

výpovede hodnotiť síce kritickejšie, ale v konečnom dôsledku ako každý iný dôkaz, teda jednotlivo i vo vzájomných súvislostiach s inými dôkazmi.

17.12. Voči týmto osobám navyše ani nebolo možné použiť legálne „benefity“. Ust. § 205 ods. 1 Tr. por. o dočasnom odložení vznesenia obvinenia totiž na tieto osoby nedopadalo, keďže sa nepodieľali na objasnení niektorého z tam uvedených trestných činov korupcie, trestného činu založenia, zosnovania a podporovania zločineckej skupiny alebo zločinu spáchaného organizovanou skupinou alebo zločineckou skupinou, trestného činu úkladnej vraždy alebo trestných činov terorizmu alebo na zistení páchatel'a takéhoto trestného činu. A v podstate z rovnakého dôvodu ani obdobný postup upravený v ust. § 218 Tr. por. o podmienечnom zastavení trestného stíhania spolupracujúceho obvineného nebol použiteľný, keďže sa tieto osoby nepodieľali na objasnení niektorého z tam uvedených trestných činov, odhládnuv od toho, že obvinené ani neboli.

17.13. Pokiaľ ide o výsluchy ďalších vo veci vypočutých osôb, nimi sa prokurátor snažil vyvrátiť obranu obžalovaného produkovanú v tomto konaní, že „on s drogovou trestnou činnosťou nemal nič spoločné, previnil sa jedine tým, že pervitín užíval, hoci to mal súdom zakázané.“ Je nutné dodať, že prokurátor mu túto obranu úspešne vyvrátil, nakoľko minimálne výpoveďami svedkov I. na hlavnom pojednávaní a L. a I. z prípravného konania, ktoré boli procesne správne oboznámené na hlavnom pojednávaní, sa potvrdilo, že sa obžalovaný venoval distribúcii metamfetamínu (pervitínu) aj pred svojim zadržaním. Okresný súd správne neuveril zmeneným výpoveďiam svedkov L. N. I. z hlavného pojednávania, títo svedkovia ani podľa názoru krajského súdu nevedeli zmenu svojich výpovedí logicky zdôvodniť. Správne okresný súd v tomto smere poukázal na to, že na svedka L. podal obžalovaný trestné oznámenie a že svedok I. sám označil OČTK obžalovaného za páchatel'a drogovej trestnej činnosti ešte skôr, ako bol obžalovaný vôbec zadržaný.

17.14. Avšak možno súhlasiť s námietkou obžalovaného, že obžaloba sa týkala výlučne skutku z 9. februára 2022, že mu obžaloba predaj drog iným osobám v predchádzajúcom období za vinu nekladla a že tieto osoby ku skutku z 9.2.2022 nič relevantné uviesť nevedeli. Pokiaľ okresný súd v tomto smere viedol v odôvodnení iné úvahy, tak správne neboli. Treba zdôrazniť, že obžalovaný nebol súdený za predaj metamfetamínu (pervitínu) iným osobám okrem svedka I.. Výpovede vyššie uvedených svedkov sú tak relevantné, ako bol už vyššie uvedené, len vo vzťahu k preukázaniu skutočnosti, že si obžalovaný metamfetamín (pervitín) neoprávnene (v rozpore so zákonom č. 139/1998 Z. z. o omamných látkach, psychotropných látkach a prípravkoch v znení neskorších predpisov) zadovažoval a aj ho predával už pred svojim zadržaním.

K hodnoteniu znaleckých posudkov

18. Rovnako správne postupoval okresný súd, keď vychádzal z výsledkov znaleckého skúmania realizovaného v tejto trestnej veci súc toho názoru, že všetky vypracované znalecké posudky sú zákonné.

18.1. Kriminalistický a expertízny ústav Policajného zboru má už dlhšiu dobu špecifické postavenie v oblasti znaleckého skúmania na Slovensku. I keď jeho postavenie po formálnej stránke precizovala až novela zákona NR SR č. 382/2004 Z. z. o znalcoch, tlmočníkoch a prekladateľoch a o zmene a doplnení niektorých zákonov účinná od 1.7.2022, nič to podľa názoru krajského súdu nemení na zákonnosti znaleckých posudkov, ktoré boli ústavom dovtedy vypracované, keďže bol v tom čase riadne zapísaný v zozname vedenom Ministerstvom spravodlivosti SR v odbore kriminalistiky. Hoci jeho zápis v zozname trpel nedostatkami, vyčiarknutý zo zoznamu nebol, ergo mohol sa znaleckej činnosti venovať. Z dôvodovej správy k predmetnej novele vyplynulo, že ústav nie je samostatnou právnickou osobou, ale je osobitnou súčasťou organizačnej štruktúry Policajného zboru, preto sa navrhla v zákone o znalcoch, tlmočníkoch a prekladateľoch úprava, ktorá zohľadňuje túto skutočnosť, ako aj ďalšie osobitosti, ktoré vyplývajú zo špecifického postavenia Kriminalistického a expertízneho ústavu Policajného zboru výpočtom ustanovení zákona, ktoré sa na neho nevzťahujú (poistenie, vedenie denníka).

18.2. V tejto trestnej veci bol do konania Kriminalistický a expertízny ústav Policajného zboru riadne pribratý uzneseniami a boli mu určené úlohy, resp. otázky, ktoré mal v znaleckých posudkoch zodpovedať. Z obsahu vyšetrovacieho spisu je zrejmé, že všetky uznesenia o pribratí KEÚ PZ boli

obžalovanému a jeho obhajcovi riadne doručené (doručenky v spise na č. I. 236, 316), z obsahu spisu nevyplýva, že by obhajoba sťažnosťou namietala či už vecné dôvody, alebo osobu znalca, v tomto prípade znalecký ústav.

18.3. Ako nedôvodnú hodnotí krajský súd aj námietku obžalovaného, že znalecké posudky KEÚ PZ nemajú zákonné náležitosti, lebo preskúmaním obsahu jednotlivých znaleckých posudkov krajský súd zistil opak, teda že každý z nich obsahuje všetky náležitosti predpokladané zákonom NR SR č. 382/2004 Z. z. o znalcoch, tlmočníkoch a prekladateľoch a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení účinnom v tom čase, vrátane okrúhlych pečiatok, podpisov zodpovedaných osôb a ich zákonných poučení.

18.4. Ako nedôvodnú vyhodnotil krajský súd aj odvoláciu námietku obžalovaného, že mu nebolo doručené uznesenie o príbratí znalca Ing. Mareka Laššáka. Opak je pravdou, doručené mu bolo 3.3.2022, o čom svedčí doručenka v spise na č. I. 289. Rovnako mu bolo riadne doručené aj uznesenie o príbratí znalkyne MUDr. Marty Pavlíkovej dňa 24.6.2022, o čom svedčí doručenka v spise na č. I. 258. Obhajoba mala možnosť kedykoľvek nahliadnuť do spisu a túto skutočnosť si preveriť.

Ku skúmaniu vrecka s obsahom metamfetamínu

19. Obžalovaný v odvolaní uplatnil rozsiahle výhrady k znaleckému skúmaniu vrecka s obsahom metamfetamínu, ktoré bolo zaistené u svedka D. pri jeho osobnej prehliadke, keď primárne namietal, že u svedka zaistené vrecko neobsahovalo nápis IKEA, sekundárne potom spochybňoval to, aké vrecko (s obsahom kryštalickej látky) vlastne bolo podrobené znaleckému skúmaniu v ústave, keďže dané vrecko znalkyňa v znaleckom posudku neodfotila.

19.1. Zo zápisnice o vykonaní osobnej prehliadky u svedka D. z 9.2.2022 vyplynulo, že svedok D. mal u seba 1 ks plastového vrecka zn. IKEA s tlakovým uzáverom s obsahom neznámej kryštalickej látky, ktoré mu bolo zaistené. Súčasťou zápisnice je fotodokumentácia predmetného vrecka. Zápisnica je riadne podpísaná svedkom, vyšetrovateľom aj nezúčastnenou osobou.

19.2. Z uznesenia o príbratí KEÚ PZ do konania z 9.2.2022 vyplýva, že predmetom znaleckého skúmania bola aj stopa zaistená osobnou prehliadkou osoby K. D. – stopa č. 1 - 1 ks plastového vrecka zn. IKEA s tlakovým uzáverom s obsahom neznámej kryštalickej látky. Zo znaleckého posudku (v spise na č. I. 247 a nasl.) z 25. februára 2022 vyplynulo, že to vrecko s nápisom IKEA o rozmere 15 cm x 15,5 cm obsahuje ružovkastú kryštalickú látku, ktorou je metamfetamín o hmotnosti 98,94 g s priemernou koncentráciou účinnej látky 72,4 % hmotnostných. Tomu prechádzalo predbežné vyjadrenie z 10.2.2022, ktorého výsledky boli totožné (v spise na č. I. 257).

19.3. Námietky obžalovaného, že svedkovi D. zaistené vrecko s tlakovým uzáverom podľa fotodokumentácie v spise nemá na sebe nápis IKEA, že znaleckému skúmaniu bolo podrobené podľa obžalovaného zrejme iné vrecko atď., považuje aj (ako okresný) krajský súd za nedôvodné.

19.4. Z vykonaného dokazovania vyplynulo, že predmetom obchodu (tzv. dealu, kšeftu) medzi svedkom I. a obžalovaným v tejto veci malo byť 100g „kvalitného“ metamfetamínu pri „dobrej“ cene 35 € za gram, ktoré vrecko mal svedkovi I. odovzdať svedok D. na požiadanie obžalovaného. V zaistenom vrecku sa podľa záverov znaleckého skúmania nachádzalo bez jedného gramu 100 gramov metamfetamínu (pervitínu) s veľmi vysokým obsahom účinnej látky tak, ako bolo SMS komunikáciou dohodnuté. K tomu možno dodať, že vrecko s tlakovým uzáverom ružovej farby bolo odfotené pri osobnej prehliadke svedka D. len z jednej strany, nedá sa tak vylúčiť, že z opačnej strany na ňom nápis IKEA bol. Faktom však je, že vyšetrovateľ v zápisnici o prehliadke svedka D. túto vecnú stopu sám označil ako - 1 ks plastového vrecka zn. IKEA s tlakovým uzáverom s obsahom neznámej kryštalickej látky, pričom takýto popis stopy žiadna z osôb podpisujúcich zápisnicu nenamietala. Dá sa preto usudzovať, že tento opis vecnej stopy zodpovedal skutočnosti. Rovnaký popis vecnej stopy č. 1 použil aj KEÚ PZ vo svojom znaleckom posudku. Ani krajský súd tak nemá žiadne pochybnosti v tom smere, že odovzdaná KEÚ PZ a podrobená znaleckému skúmaniu bola práve tá vecná stopa č. 1, ktorá bola zaistená pri osobnej prehliadke svedka D..

19.5. V ďalšom možno poukázať na obsah znaleckého posudku KEÚ PZ ČES: PPZ-KEU-BA-EXP-2022/1592 z 22.4.2022, z ktorého vyplynulo, že ster z vecnej stopy č. 1 – 1 ks plastového vrečka zn. IKEA s tlakovým uzáverom s obsahom neznámej kryštalickej látky, bol podrobený analýze DNA, ster bol upotrebitelný, výsledok bol porovnaný a bola nájdená zhoda s DNA profilom obžalovaného, čo obžalovaného takisto spája s predmetným vrečkom.

Ku skutku pod bodom 2/ výroku o vine rozsudku

20. Pokiaľ ide o skutok 2/, správne okresný súd zdôraznil, že štruktúru usvedčujúcich dôkazov tvoria výsledky domovej prehliadky v byte obžalovaného, pri ktorej bolo zaistené plastové vrečko s tlakovým uzáverom a nápisom IKEA obsahujúce sušený rastlinný materiál, ktorý bol podrobený znaleckému skúmaniu s výsledkom, že ide o sušinu rastliny rodu konope - Cannabis s hmotnosťou 6,828 gramu a priemernou koncentráciou tetrahydrokanabinolu 7,7 % hmotnostných, s obsahom 526 mg účinnej látky tetrahydrokanabinolu, ktorého hodnota je podľa odborného vyjadrenia minimálne 68,28 € eura. Táto domová prehliadka bola realizovaná na základe písomne odôvodneného príkazu vydaného sudcom pre prípravné konanie, v čase na tam určenom a osobami tam určenými. Jej výsledky sú preto plne použiteľné pre uznanie viny obžalovaného.

20.1. Ďalej obžalovaného usvedčuje jeho vlastná výpoveď, v ktorej sa priznal, že marihuanu neoprávnené prechovával v byte, že tak činil vedome, poprel však, že by si ju on zadovážil a že by bola jeho a tiež, že by ju užíval. Podľa jeho slov patrila svedkyňa B. Q., ktorá je rovnako spoluvlastníčkou predmetného bytu a ktorá si ju tam uchovala, čo svedkyňa pri výsluchu potvrdila. Ani krajský súd výpovedi svedkyňa B. Q., že zaistená marihuana je jej a že ju našla na zemi niekde pri stanici, neuveril. Správne okresný súd poukázal na to, že táto svedkyňa mala tendenciu klamať ohľadom hovorov s obžalovaným, v ktorých tento chcel, aby vplývala na svedkyňu I.. Treba tiež uviesť, že dokazovaním bolo zistené, že obžalovaný s touto svedkyňou v predmetnom byte už dlhší čas spolu nežili a tomu, že svedkyňa do tohto bytu nechodila, svedčí aj ich vzájomný telefonicky rozhovor z 2.2.2022 v čase o 12:30 hod., kde sa práve pýtala obžalovaného, či ich dcéra M. nemohla v ich spoločnom byte užívanom obžalovaným prísť k nejakým drogám, pretože sa ich dcéra správa „ako keby fetovala alebo kerú piču“, na základe čoho sa dá usudzovať, že do predmetného bytu svedkyňa nechodila. Navyiac marihuana nebola nijak schovaná, bola v kovovej krabičke od čokolády, ktorá bola voľne položená na komode v izbe, čo nezodpovedá tvrdeniu obžalovaného, že si to tam pred ich deťmi „uschovala“ svedkyňa. Zvlášť, ak z vyššie spomínaného prepisu telefonického hovoru medzi nimi vyplynulo, že tam minimálne dcéra M. chodila. Na základe uvedeného aj krajský súd ustálil, že marihuanu si v rozpore so zákonom nezisteným spôsobom a v nezistenom čase zadovážil práve obžalovaný.

20.2. Pokiaľ ide o plastové vrečko s tlakovým uzáverom a nápisom IKEA, ktoré bola taktiež zaistené pri domovej prehliadke v byte obžalovaného, v ktorom sa podľa výsledkov znaleckého skúmania nachádzal biely kryštalický materiál metamfetamín s hmotnosťou 10 mg, tak k tomuto stopovému množstvu sa obžalovaný v rámci výsluchu priznal s tým, že je užívateľom pervitínu, čo potvrdili nielen výsledky znaleckého skúmania znalkyne MUDr. Pavlíkovej, ale aj výsledky rozboru jeho krvi a moču. Treba však uviesť, že toto skutkové zistenie opísané v skutkovej vete výroku o vine rozsudku je bez akejkoľvek trestnoprávnej relevancie, keďže predmetné množstvo nezodpovedá ani jednej obvykle jednorazovej dávke na použitie pre osobnú spotrebu.

Zhrnutie ku skutkovým zisteniam

20.3. Z dôvodov prezentovaných vyššie v texte nepovažoval krajský súd odvolanie obžalovaného za dôvodné pokiaľ ide o súdom prvého stupňa ustálené skutkové zistenia ohľadom skutkov pod bodmi 1/ a 2/ výroku o vine napadnutého rozsudku.

20.4. Súčasne je potrebné pripomenúť, že v trestnom konaní nie sú súdy povinné dať odpoveď na všetky námietky uplatnené obžalovaným, ale len na tie, ktoré sú kľúčové pre posúdenie veci v otázke viny. Inak vyjadrené, súčasťou obsahu práva na spravodlivé súdne konanie je právo obžalovaného na také odôvodnenie súdneho rozhodnutia, ktoré jasne a zrozumiteľne odpovie na všetky právne a skutkovo relevantné otázky súvisiace s predmetom súdnej ochrany, t. j. s uplatnením nárokov a obranou proti takému uplatneniu. Konajúci súd nemusí dať odpoveď na všetky otázky nastolené obžalovaným, ale len na tie, ktoré majú pre vec podstatný význam, prípadne dostatočne objasňujú skutkový a právny základ

rozhodnutia bez toho, aby zachádzali do všetkých detailov trestnej veci uvádzaných obžalovaným. Krajský súd je toho názoru, že rozsudok okresného súdu v spojení s rozhodnutím krajského súdu takéto odpovede obžalovanému poskytl.

K zmene právnej kvalifikácii skutkov pod bodmi 1/ a 2/ výroku rozsudku

21. Krajský súd ako dôvodnú vyhodnotil odvoláciu námietku obžalovaného, že k predaju metamfetamínu reálne neprišlo, v dôsledku čoho má byť jeho konanie v tejto časti posúdené len ako pokus. Skutočne z vykonaného dokazovania vyplynulo, že k odovzdaniu metamfetamínu kupujúcemu svedkovi I. nedošlo, nakoľko zakročila polícia, čo explicitne obsahuje aj skutková veta výroku o vine pod bodom 1/ napadnutého rozsudku.

21.1. Vyššie uvedené zistenie viedlo krajský súd k tomu, že napadnutý rozsudok v celom rozsahu zrušil a sám rozhodol na podklade správne ustálených skutkových zistení súdom prvého stupňa tak, že zmenil len právnu kvalifikáciu s tým, že konanie obžalovaného právne posúdil ako obzvlášť závažný zločin nedovolenej výroby omamných a psychotropných látok, jedov alebo prekurzorov, ich držania a obchodovania s nimi podľa § 172 ods. 1 písm. c), písm. d), ods. 2 písm. a), písm. e) Tr. zák. v znení účinnom do 30. apríla 2022 sčasti dokonanej, sčasti v štádiu pokusu podľa § 14 ods. 1 Tr. zák., keďže obžalovaný si neoprávnene (bez povolenia, v rozpore so zákonom NR SR č. 139/1998 Z. z. o omamných látkach, psychotropných látkach a prípravkoch v znení neskorších predpisov) zadovážal a prechovával po akúkoľvek dobu omamnú látku (marihuanu – rastliny rodu *Canabis*) a psychotropnú látku (metamfetamín - pervitín) - v tejto časti išlo o dokonaný trestný čin - a tiež sa dopustil konania, ktoré bezprostredne smerovalo k predaju psychotropnej látky (metamfetamínu - pervitínu), ktorého konania sa dopustil v úmysle spáchať trestný čin, avšak k dokonaniu trestného činu nedošlo, teda v tejto časti išlo o pokus trestného činu podľa § 14 ods. 1 Tr. zák.

21.2. Kvalifikačné znaky, odôvodňujúce prísnejšie právne posúdenie jeho konania aj podľa ods. 2 písm. a), písm. e) § 172 Tr. zák. boli, že išlo o väčší rozsah činu, t. j. presahujúci sumu 2.660 € a tiež, že obžalovaný už bol v minulosti za taký čin odsúdený. Tieto kvalifikačné znaky predmetnej skutkovej podstaty obhajoba nerozporovala.

21.3. Pokiaľ ide o zavinenie, obžalovaný konal v priamom úmysle podľa § 15 písm. a) Tr. zák., nakoľko chcel spôsobom opísaným vyššie v texte porušiť záujem chránený Tr. zák.

21.4. Pre úplnosť krajský súd dodáva, že právne posúdenie konania obžalovaného podľa právnej úpravy účinnej v čase spáchania skutku bolo pre neho priaznivejšie, nakoľko novela Tr. zák. účinná od 1.5.2022 by odôvodňovala jeho konanie kvalifikovať ako dva trestné činy drogového charakteru, čo by jeho postavenie zhoršilo.

K výroku o treste všeobecne

22 Pokiaľ ide o výrok o treste, krajský súd považuje za potrebné na úvod pripomenúť niektoré teoretické východiská rozhodné pre ukladanie trestu.

22.1. Pri úvahách o druhu a výmere trestu postupuje každý súd v zmysle zásad a kritérií rozhodných pre ukladanie trestov uvedených v ust. § 34 ods. 1, ods. 3 Tr. zák., podľa ktorých trest má zabezpečiť ochranu spoločnosti pred páchatelom tým, že mu zabráni v páchaní ďalšej trestnej činnosti a vytvorí podmienky na jeho výchovu k tomu, aby viedol riadny život a súčasne iných odradí od páchania trestných činov, trest zároveň vyjadruje morálne odsúdenie páchatel'a spoločnosťou. Trest má postihovať iba páchatel'a, tak aby bol zabezpečený čo najmenší vplyv na jeho rodinu a jemu blízke osoby.

22.2. Trest ako taký je právnym následkom trestného činu a preto musí byť úmerný k spáchanému trestnému činu (zásada proporcionálnosti trestu). Úmernosť trestu okrem iného určujú aj pohnútky páchatel'a a možnosti jeho nápravy. Úsudok o možnosti nápravy páchatel'a si súd vytvára z veľkej časti už na základe hodnotenia povahy a závažnosti spáchaného trestného činu (t. j. či ide o prečin, zločin, obzvlášť závažný zločin) pri náležitom zhodnotení osoby páchatel'a. Záver súdu o možnosti nápravy páchatel'a musí byť vždy v plnom súlade s ochranou, ktorú súd uloženým trestom poskytuje záujmom spoločnosti, štátu a členom spoločnosti pred útokmi páchatel'ov trestných činov a výchovným pôsobením

na ostatných členov spoločnosti. Trest je aj jedným z prostriedkov na dosiahnutie účelu Tr. zák., čím je určená aj jeho funkcia v tých smeroch, v ktorých má pôsobiť zákon, t. j. na ochranu spoločnosti a na výchovu páchatel'a a ostatných občanov. Ochrana spoločnosti sa uskutočňuje dvoma prvkami, jednak prvkom donútenia (represia), ale tiež prvkom výchovy. Oba prvky sa uplatňujú zásadne súčasne v každom treste, pričom treba mať na zreteli dôležitosť vzájomného pomeru medzi trestnou represiou a prevenciou. Trestný zákon vychádza z myšlienky, že základným účelom a cieľom trestu je ochrana spoločnosti pred trestnými činmi a pred ich páchatel'mi.

22.3. Individuálna prevencia spočíva vo vytvorení podmienok na výchovu odsúdeného k tomu, aby viedol riadny život. Generálna prevencia má zabezpečiť nielen odradenie ostatných potenciálnych páchatel'ov od páchania trestných činov, ale i utvrdenie pocitu právnej istoty a spravodlivosti u ostatných členov spoločnosti. Spravodlivé a včasné uloženie trestu dáva ostatným členom spoločnosti najavo, že konanie, za ktoré bol uložený trest, je protiprávne a nežiaduce, varuje ich pred páchaním trestnej činnosti a posilňuje pocit právnej istoty a právneho štátu. Trestný zákon vychádza z jednoty individuálnej a generálnej prevencie, pričom obe tieto zložky sa navzájom dopĺňajú a podmieňujú. Disproporcia medzi jednotlivými druhmi prevencie v zásade vedie k nedostatočnému výchovnému pôsobeniu trestu, tak na páchatel'a trestného činu, ako i na ostatných členov spoločnosti. Trest samozrejme musí vyjadrovať aj morálne odsúdenie páchatel'a spoločnosťou. Inak povedané musí vyjadrovať spoločenské odsúdenie, negatívne ohodnotenie páchatel'a a jeho činu, tak právne, ako aj etické.

22.4. Pri ukladaní trestu musí súd obligatórne prihliadnúť podľa § 38 ods. 2 Tr. zák. na pomer a mieru závažnosti poľahčujúcich okolností a priťažujúcich okolností. Zároveň pri určovaní druhu a výmery trestu musí súd v súlade s ust. § 34 ods. 4 Tr. zák. prihliadnúť na spôsob spáchania trestného činu a jeho následok, zavinenie, pohnútku, priťažujúce a poľahčujúce okolnosti, ako aj na osobu páchatel'a, jeho pomery a možnosti jeho nápravy.

22.5. V rámci požiadavky primeranosti trestu zohráva významnú úlohu sudcovská individualizácia trestu, ktorá fakticky umožňuje naplnenie tejto požiadavky v konkrétnych prípadoch. Individualizácia trestu je prostriedkom dosiahnutia primeranosti trestu. Druh a intenzita trestu musia byť súdom v každom konkrétnom prípade stanovené tak, aby zodpovedali všetkým zvláštnostiam daného prípadu. Neprimerane prísne (ale, samozrejme, i neprimerane mierne) tresty pôsobia škodlivo na páchatel'a i spoločnosť. U verejnosti môžu neprimerané tresty vyvolať súcit s páchatel'om či ohroziť jej dôveru v spravodlivé rozhodovanie súdu, či jej dôveru v súdnu moc ako celok. U páchatel'a neprimerane prísne tresty vedú k zatrpknutosti, pretože takéto tresty páchatel' oprávnené nemôže považovať za spravodlivé. Páchatel' je súdom odsudzovaný za nespravodlivosť (bezprávie), ktorú trestným činom spáchal, a preto má právo očakávať spravodlivosť zo strany súdu. Primeranosť trestu je zároveň nevyhnutým predpokladom dosiahnutia výchovných účinkov trestu, keďže nevyhnutným predpokladom prevýchovy páchatel'a je jeho akceptovanie trestu ako spravodlivého následku jeho protiprávneho konania, pričom v prípade nespravodlivého trestu k takejto akceptácii trestu zo strany páchatel'a pochopiteľne nemôže dôjsť. Spravodlivosť trestu je tak možné považovať aj za predpoklad prerastania represívneho pôsobenia trestu do pôsobenia výchovného.

K trestu konkrétne

23. Keďže krajský súd zrušil napadnutý rozsudok vo výroku o vine, nutne musel zrušiť ako nadväzujúci aj celý výrok o treste a spôsobe jeho výkonu. A keďže okresný súd ohľadom výroku o treste vykonal dokazovanie procesne správne a v rozsahu dostatočnom pre stavu veci a zákonu zodpovedajúce rozhodnutie, tak krajský súd na podklade takto vykonaného dokazovania sám rozhodol o treste pre obžalovaného, keďže tento postup nebol spojený s neprimeranými ťažkosťami.

23.1. Vychádzajúc z vyššie uvedených teoretických východísk krajský súd konštatuje, že okresný súd správne u obžalovanému skúmal pomer a mieru poľahčujúcich a priťažujúcich okolností a správne ustálil, že u obžalovaného nie sú dané ani poľahčujúce a ani priťažujúce okolnosti (§ 38 ods. 2 Tr. zák.). Súdy tak mohli obžalovanému za súdený obzvlášť závažný zločin nedovolenej výroby omamných a psychotropných látok, jedov alebo prekurzorov, ich držanie a obchodovanie s nimi podľa § 172 ods. 2 Tr. zák. účinný do 1. mája 2022 ukladať trest odňatia slobody v rozpätí od 10 rokov do 15 rokov. Vzhľadom na dolnú hranicu trestnej sadzby a závažnosť súdnej trestnej činnosti musel byť ukladaný

tento trest ako nepodmienečný. Správne tiež okresný súd poukázal na to, že sa obžalovaný trestnej činnosti dopustil v skúšobnej dobe podmieneného prepustenia z výkon trestu odňatia slobody, kde si odpykával trest za drogovú trestnú činnosť.

23.2. Pokiaľ ide o výmeru trestu, krajský súd obžalovanému pôvodný 12 ročný trest odňatia slobody znížil na 11 rokov, nakoľko relevantná časť súdnej trestnej činnosti bol spáchaná len v štádiu pokusu podľa § 14 ods. 1 Tr. zák., čo bolo potrebné vo výmere trestu jednoznačne zohľadniť v prospech obžalovaného.

23.3. Pokiaľ ide o vonkajšiu diferenciaciu výkonu trestu odňatia slobody, okresný súd správne obžalovaného ako páchatela obzvlášť závažného zločinu podľa ust. § 48 ods. 3 písm. b) Tr. zák. zaradil do ústavu na výkon trestu s maximálnym stupňom stráženia, preto krajský súd tento výrok prevzal z napadnutého rozsudku ako stavu veci a zákonu zodpovedajúci.

K trestu prepadnutia veci

24. Pokiaľ ide o trest prepadnutia veci, tento krajský súd oproti výroku obsiahnutému v napadnutom rozsudku modifikoval tak, že obžalovanému podľa § 60 ods. 1 písm. c) Tr. zák. neuložil trest prepadnutia finančnej hotovosti 990 €, nakoľko vykonaným dokazovaním nemal krajský súd na rozdiel od okresného súdu za preukázané, že by tieto finančné prostriedky pochádzali z aktuálne súdnej trestnej činnosti. V tomto smere tak vyhovel odvolacím námietkam obžalovaného. Je potrebné zdôrazniť, že podľa skutkových zistení ustálených v bode 1/ skutkovej vety výroku o vine napadnutého rozsudku obžalovaný drogy iným osobám nepredával, pokúsil sa zrealizovať len jeden drogový obchod (tzv. deal, kšef, biznis), ktorý ale bol prekazený políciou, teda neprebehol, išlo len o jeho pokus, ergo žiaden výnos z aktuálne súdnej drogovej trestnej činnosti obžalovaný logicky nedosiahol.

24.1. Pokiaľ ide o trest prepadnutia vecí uložený obžalovanému podľa § 60 ods. 1 písm. a) Tr. zák., konkrétne vo vzťahu k vreckovej digitálnej váhe a mobilnému telefónu iPhone 12, tento výrok krajský súd prevzal z napadnutého rozsudku ako stavu veci a zákonu zodpovedajúci, nakoľko aj podľa názoru krajského súdu išlo o veci použité na spáchanie súdneho trestného činu. Námietky obžalovaného vyhodnotil v tomto smere krajský súd ako nedôvodné. Vrecková digitálna váha je predmet používaný pri drogovej trestnej činnosti, zvlášť ak treba odvážiť presne dohodnuté množstvo drogy, ako v tomto prípade. Podľa výpovede svedkyne I., ktorej aj krajský súd uveril, vrecková digitálna váha zaistená pri domovej prehliadke patrila obžalovanému. Pokiaľ ide o telefón iPhone12, obžalovaný počas celého konania hodnoverne nepreukázal, že by patril inému subjektu (VVTS, s.r.o.). Keďže ho používal on a mal ho pri sebe v čase zadržania, tak záver okresného súdu, že bol jeho vlastníkom je v celku logický. Treba zopakovať, že svedkovi D. žiaden mobil zaistený nebol, že pri prehliadke vozidla VW Golf, ktoré obžalovaný v kritický deň používal, boli zaistené 3 mobilné telefóny, z toho dva podľa vlastných slov boli staré a nepoužívali. Ak v ten deň obžalovaný krátko pred stretnutím komunikoval telefonicky s O. P. ako aj so svedkom I., tak sa dá logicky usúdiť, že obžalovaný ohľadom drogovej trestnej činnosti komunikoval práve z tohto telefónu.

24.2. Takto uložené tresty vo svojom súhrne sú podľa názoru krajského súdu zákonné, zodpovedajúce kritériám stanoveným v ust. § 34 Tr. zák., sú tiež primerané a spravodlivé, obsahujúce v sebe obsahuje prvky tak individuálnej, ako aj generálnej prevencie, vrátane morálneho odsúdenia konania obžalovaného.

K výroku o ochrannom dohľade

25. Výrok o ochrannom dohľade krajský súd takisto prevzal z napadnutého rozsudku ako stavu veci a zákonu zodpovedajúci. Nakoniec tomuto výroku, ako aj konaniu, ktoré mu predchádzalo, obhajoba žiadne pochybenia v písomne odôvodnených odvolaniach nevytýkala a krajský súd vlastným prieskumom nezistil také chyby, na ktoré by musel prihliadať z úradnej povinnosti. Tento výrok okresný súd v napadnutom rozsudku aj riadne odôvodnil, preto krajský súd v podrobnostiach poukazuje na príslušnú časť odôvodnenia, bez potreby ju na tomto mieste opakovať.

Záverečné zhrnutie

26. Vychádzajúc z prezentovaných úvah krajský súd na podklade odvolania obžalovaného podaného výlučne v jeho prospech, keďže dospel k záveru, že ním uplatnené odvolacie námietky mali sčasti svoje opodstatnenie, postupom podľa § 321 ods. 1 písm. b), písm. d) Tr. por. napadnutý rozsudok zrušil v celom rozsahu a na základe § 322 ods. 3 Tr. por. sám vo veci rozhodol spôsobom uvedeným v enunuciáte, pretože skutkové zistenia plynúce z dokazovania vykonaného pred okresným súdom takýto postup umožňovali.

26.1. Tento rozsudok bol prijatý jednomyseľne (§ 163 ods. 4 Tr. por.).

Poučenie:

Proti tomuto rozhodnutiu nie je prípustný riadny opravný prostriedok.